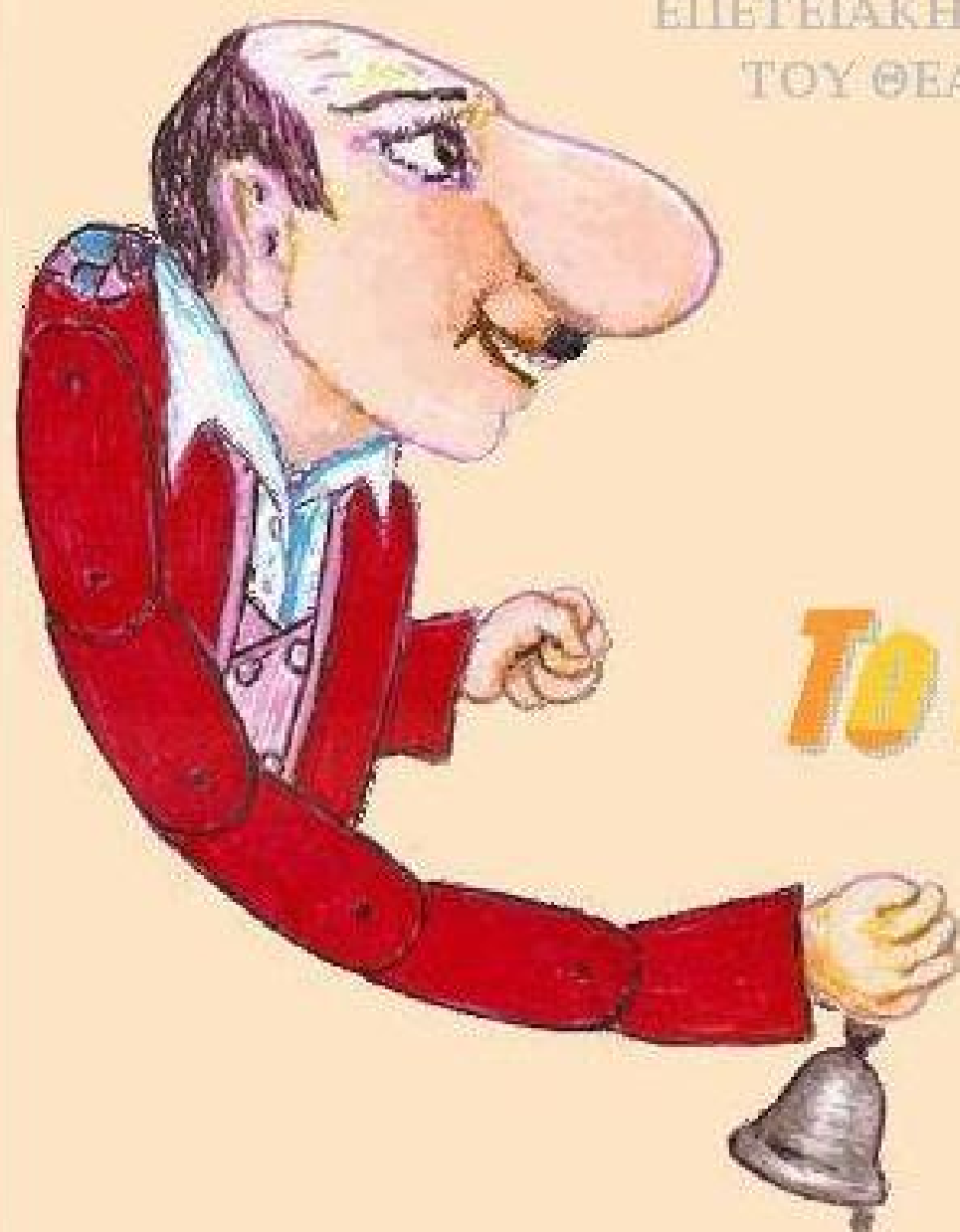

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

To 1821

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑ 2021

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

200 ΧΡΟΝΙΑ

από την Ελληνική Επανάσταση του

1821

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ 2021

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στολ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά από τα άλλα έργα της σειράς είναι η έχθρα μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων που κατά τα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών του θεάτρου σκιών είναι όπως στα 1950, ενώ των ηρώων του 1821 είναι κατά το δυνατόν αυθεντικές. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν φιλοτεχνηθεί από παλιά, εκτός από τις φιγούρες των ηρώων του 1821 που φιλοτεχνήθηκαν ειδικά για την παράσταση.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τα γεγονότα της Ελληνικής επανάστασης του 1821 είναι πάρα πολλά. Λίγα όμως από αυτά μεταφέρθηκαν στο θέατρο σκιών, είτε αυτούσια, είτε υπό τύπον αναφοράς έστω.

Ένας βασικός λόγος γι' αυτό ήταν η δυσκολία παντρέματος των προσώπων του θεάτρου σκιών με τα πρόσωπα που συμμετείχαν στα γεγονότα της επανάστασης, ιδιαίτερα στα μεγάλα, όπου ακόμη και ο πρωταγωνιστής του θεάτρου σκιών, ο Καραγκιόζης, δεν έβρισκε ρόλο.

Γι' αυτό οι καραγκιοζοπαίχτες έφτιαχναν τα έργα τους με βάση κάποιους από τους πρωταγωνιστές του θεάτρου σκιών και κάποιον γενναίο καπετάνιο που τον παρουσίαζαν μαζί με τα παλικάρια του σαν τον φόβο και τον τρόμο του σαραγιού με στόχο να μεταφέρουν στο θέατρο σκιών την ατμόσφαιρα που επικρατούσε στα χρόνια της επανάστασης ή λίγο πριν από αυτήν.

Από τα μεγάλα γεγονότα της Ελληνικής επανάστασης του 1821 παίχθηκαν κατά καιρούς στο θέατρο σκιών ο χορός του Ζαλόγγου, ο Κατοαντώνης, η καταστροφή του Δράμαλη, το χάνι της Γραβιάς, ο θάνατος του Καραϊσκάκη, ενώ ο Αθανάσιος Διάκος με τον Καραγκιόζη καντηλανάφτη παίζεται ακόμη και σήμερα.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΟΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΤΑΧΗΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

ΑΘ. ΔΙΑΚΟΣ

ΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α'

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Β'

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά-αργά προς το σαράι, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται να κατεβαίνει αργά τις σκάλες και εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μόλις η μουσική σταματήσει).

ΤΑΧΗΡ (Κάνοντας τεμενά). Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου Βεζίρη, προσκυνώ. Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και κατόπιν την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς τον Ταχήρ εφέντη!.. Σήκω επάνω.

ΤΑΧΗΡ (Σηκώνει το κορμί του). Με ζητήσατε, πολυχρονεμένε μου, κι έτρεξα όπως πάντα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, σε ζήτησα. Ξέρεις, τζάνεμ, είμαι λίγο κακόκεφος από το πρωί. Είναι και κάποια άλλα πράγματα σοβαρά που με απασχολούν...

TAXHP Τι μου λέτε;

BEZIPHΣ (Σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι!..

TAXHP Πράγματα σοβαρά... δηλαδή, υπηρεσιακά ή όχι;

BEZIPHΣ Υπηρεσιακά... υπηρεσιακά. Και μάλλον πρέπει να τα ιδούμε μαζί.

TAXHP Βεβαίως. Γιατί όχι;

BEZIPHΣ Άκουσε, Ταχήρ. Ήρθε άνθρωπος από την Πύλη χθες αργά και μου μίλησε για κάποιες πληροφορίες που έχουν φθάσει εκεί ότι οι γκισούρηδες ετοιμάζουν ξεσηκωμό.

TAXHP Εδώ στα μέρη μας;

BEZIPHΣ Μάλλον πρόκειται για γενικότερο ξεσηκωμό.

TAXHP Γενικότερο; Μα, είναι δυνατόν;

BEZIPHΣ Γιατί δεν είναι;

TAXHP Μα, πασά μου, οι γκισούρηδες δεν έχουν στρατό... ούτε καν πολεμοφόδια. Πώς θα ξεσηκωθούν; Πώς θα πολεμήσουν;

BEZIPHΣ (Σκεπτικός). Χμ... δεν έχεις άδικο. Αλλά...

TAXHP Έπειτα... όλοι οι προεστοί και οι κοτζαμπάσηδες είναι δικοί μας... φίλοι μας. Ξεσηκωμός χωρίς αυτούς δεν νομίζω ότι μπορεί να γίνει.

BEZIPHΣ Αλλάζουν τα πράγματα, Ταχήρ. Και μπορεί κάτι να συμβεί εκεί που δεν το περιμένει κανείς.

TAXHP Ναι, δεν λέω... (Σκέπτεται).

BEZIPHΣ Γι' αυτό πρέπει να έχουμε τον νου μας.

TAXHP Ασφαλώς!

BEZIPHΣ Λοιπόν... τι θα ήθελα από σένα...

TAXHP Στις διαταγές σας, Βεζίρη μου.

BEZIPHΣ Θα πλησιάζεις Ρωμιούς, με τους οποίους έχεις φιλίες ή έστω καλές σχέσεις, και θα τους ανοίγεις κουβέντα... μην τυχόν κάποιος απ'

αυτούς έχει ακούσει κάτι και του ξεφύγει. Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ Για ξεσηκωμό και τέτοια;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι. Εννοείται, δεν θα τους ρωτάς στα ίδια. Με τρόπο... ξέρεις εσύ.

ΤΑΧΗΡ Ε, αλίμονο!

ΒΕΖΙΡΗΣ Και δικούς μας που ξέρεις ότι έχουν φιλίες με Ρωμιούς... πλησίασέ τους και αυτούς. Μμ;

ΤΑΧΗΡ Ναι... βέβαια!.. (Μικρή σιγή). Αλλά, πασά μου... κάτι άλλο που σκέπτομαι ίσως είναι πιο αποτελεσματικό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι εννοείς; Τι άλλο;

ΤΑΧΗΡ Να καλέσουμε τους προεστούς και τους κοτζαμπάσηδες να έλθουν εδώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ!.. Αυτό ήδη έχει γίνει.

ΤΑΧΗΡ Α, μάλιστα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Απ' το πρωί έχουν φύγει άνθρωποι μας να πάνε σε όλους και να τους 'πουν να έλθουν. (Μικρή σιγή). Βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Εννοείται, αν έλθουν, μάλλον αποκλείεται ξεσηκωμός... Διαφορετικά, χμ; Χμ; (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ Βέβαια... τώρα που το καλοσκεφτομαι, μπορεί να έλθουν έτσι για τα μάτια, που λένε... για να μας κοιμίσουν και όταν φύγουν...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μμ; Λες;

ΤΑΧΗΡ Ξέρω κι εγώ, πασά μου; Φίλοι μας είναι, δεν λέω... δικοί μας άνθρωποι, αλλά, όπως είπατε, αλλάζουν τα πράγματα. Έτσι δεν είναι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... Και δεν τους κρατάμε εδώ πέρα σε κανένα μπουντρούμι και ας ξεσηκωθούνε μετά οι άλλοι. Χα!.. Με τι κότσια;

ΤΑΧΗΡ Ε, δεν είναι και τόσο απλό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Εντάξει... δεν λέω. Αλλά, άμα καταλάβουμε πως κάτι τρέχει...

ΤΑΧΗΡ Αν τρέχει κάτι, δεν νομίζω ότι θα έλθουν εδώ, πασά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ε;

ΤΑΧΗΡ Εμ'... Αν τρέχει κάτι, δεν θα σκεφθούν ότι μπορεί να ξέρετε, τη στιγμή που τους καλείτε όλους εδώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Καθένας ξέρει ότι καλώ τον ίδιο, όχι και τους άλλους.

ΤΑΧΗΡ Μαθαίνονται αυτά, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μαθαίνονται, ε;

ΤΑΧΗΡ Αν ετοιμάζουν ξεσηκωμό, δεν θα έχουν επικοινωνία μεταξύ τους;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε, βέβαια. Οπότε, μάλλον δεν θα έλθουν. (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων... (Στρέφει προς το σαράι). Κοίταξε εκείνο που είπαμε... πλησίασε όσο πιο πολλούς μπορείς και κατόπιν έλα να με βρεις στο σαράι. (Προχωρώντας προς το σαράι). Μήπως σκεφθούμε και τίποτε άλλο. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Τον ακολουθεί για λίγο). Ναι, Βεζίρη μου... Σας προσκυνώ. (Στρέφει προς την καλύβα και μένει σκεπτικός).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται τραγουδάει χαμηλόφωνα κάπως). Σαράντα παλικάρια από τη Λι... από τη Λιβαδειά... (Ξεροβήχει και μετά μουρμουρίζει.) Πού να πήγε 'κείν' η γυναίκα πρωί-πρωί;

ΤΑΧΗΡ (Προχωράει λίγο προς την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει το τραγούδι του χαμηλόφωνα). Καλά κι αρματωμένα πηγαίνουν για... πηγαίνουν για κλεψιά... (Μουρμουρίζει). Κι εκείν' τα παιδιά πού, στο διάλο, χαθήκανε;

ΤΑΧΗΡ (Προχωράει ακόμη λίγο προς την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται τραγουδώντας χαμηλόφωνα από την πλευρά της καλύβας του). Γεια σου, χαρά σου, Γέρο... (Βλέποντας τον Ταχήρ μένει ακίνητος και συνεχίζει να τραγουδάει για λίγο ακόμη πιο χαμηλόφωνα). Καλώς τα τα... (Ξεροβήχει). Καλώς τα τα παιδιά...

ΤΑΧΗΡ Έλα εδώ εσύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος, εγώ;

ΤΑΧΗΡ Ναι... Βλέπεις κανέναν άλλο εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή. Στρέφει για λίγο προς την καλύβα του και μετά πάλι προς τον Ταχήρ). Όχι. Εσύ;

ΤΑΧΗΡ Όχι βέβαια. Πλησίασε, λοιπόν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα. (Πλησιάζει).

ΤΑΧΗΡ Είσαι ο...;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαι ο...;

ΤΑΧΗΡ Πώς ονομάζεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... (Με φόρα). Καραγκιόζης Καραγκιοζόπουλος, γιος της μάνας μου, γιος του πατέρα μου, τάτσι-μίτσι, πίτσι-κότσι, πάνω-κάτω, πέρα-δώθε... (σιγανά) 'α σου πάρει ο διάλος τον πατέρα...

ΤΑΧΗΡ Ωραίο όνομα έχεις... και μακρύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχω κι άλλο μέσα, να πάω να το φέρω; (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ Ε; (Ξαφνικά αγριεύει). Με κοροϊδεύεις, γκισούρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει κι αυτός τον άγριο). Μη με λες εμένα αγγούρι!

ΤΑΧΗΡ (Τον ανακαλεί στην τάξη). Εεέπ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Όχι, μπέη μου... δεν κοροϊδεύω... Με ρώτησες τ' όνομά μου και σ' τό 'πα. Θέλεις τίποτ' άλλο;

ΤΑΧΗΡ (Ξεροβήχει). Τι δουλειά κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ;

ΤΑΧΗΡ Εσύ βέβαια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ δε... τον πατέρα μου βοηθάω.

ΤΑΧΗΡ Μπα; Και τι δουλειά κάνει ο πατέρας σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πατέρας μου; Την ίδια δουλειά που έκανε και ο παπούς μου. Καλή δουλειά!

ΤΑΧΗΡ Και τι δουλειά έκανε ο παπούς σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την ίδια δουλειά που κάνει κι ο πατέρας μου.

ΤΑΧΗΡ (Αρχίζει να εκνευρίζεται). Και τι δουλειά κάνει ο πατέρας σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν είπαμε; Τη... την ίδια δουλειά που έκανε και ο παπούς μου. Τι δεν καταλαβαίνεις;

ΤΑΧΗΡ Μπρε παιδί μου... τι δουλειά είναι αυτή που την κάνει κι ο πατέρας σου και ο παπούς σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την έκανε.

ΤΑΧΗΡ Τι 'πες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο παπούς μου, λέω, την έκανε... δεν την κάνει πια.

ΤΑΧΗΡ Α, ναι... Ωραία! Τι δουλειά είναι αυτή; Εμπόριο, μεταφορές, οικοδομή, φτιάχνει τίποτε πράγματα; (Σε άλλο τόνο). Δεν πιστεύω να φτιάχνει όπλα... Ε; Όπλα φτιάχνει... κι εσύ τον βοηθάς; Λέγε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... το βρήκες!..

ΤΑΧΗΡ Α, γι' αυτό μου τα λες περίεργα. Χμ... (Μικρή σιγή). Όπλα, ε; (Ξεροβήχει). Και τι όπλα φτιάχνετε: κουμπούρια, γιαταγάνια... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Σφεντόνες... (Σε άλλο τόνο). Μα τι μου λες, μπέη μου; Τι όπλα να φτιάξουμε και τι δουλειά να κάνουμε; Μια ζωή άνεργος είμαι, δεν με ξέρεις; Κι ο πατέρας μου άνεργος ήτανε, κι ο παπούς μου, κι όλο το Καραγκιοζοπουλέικο...

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... (Τον κοιτάζει ερευνητικά από πάνω έως κάτω και μετά από κάτω έως πάνω κάμπτοντας και ισιώνοντας το κορμί του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμήχανα ξεροβήχει και έπειτα κάνει κι αυτός το ίδιο).

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... μάλιστα... (Ξεροβήχει κι αυτός. Κατόπιν κάνει το ίδιο για δεύτερη φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμίλητος κάνει ταυτόχρονα με τον Ταχήρ το ίδιο).

ΤΑΧΗΡ (Τον ξανακοιτάζει με τον ίδιο τρόπο άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει κι αυτός το ίδιο άλλη μια φορά).

ΤΑΧΗΡ (Ξεροβήχει). Άνεργος, ε; Γί' αυτό δεν φοράς παπούτσια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Με προσποιητή απορία κοιτάζοντας τα πόδια του). Φαίνεται;

ΤΑΧΗΡ Εσύ τι λες; (Μικρή σιγή). Τώρα, όμως, με τον ξεσηκωμό που θα κάνουν οι δικοί σας, όλοι οι άνεργοι θα βρείτε δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξεσηκωμό... οι δικοί μας;

ΤΑΧΗΡ Ναι. Μη μου 'πείς ότι δεν έχεις ακούσει τίποτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα... για ξεσηκωμό... τίποτα απολύτως. (Σε άλλο τόνο). Μήπως θες να 'πείς ξενιτεμό;

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... Ξεσηκωμό. Ξεσηκωμό για λευτεριά και τέτοια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Γί' άκου, φίλε μου. Δεν έχω ιδέα...

ΤΑΧΗΡ Πώς κι έτσι; Εσύ όλα τα μαθαίνεις... όλα τα ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να και κάτι που δεν ξέρω.

ΤΑΧΗΡ Λες αλήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ: Πάντα! (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ Τότε, θα πρέπει να ρωτήσεις και να μάθεις... γιατί, απ' ό,τι έχω ακούσει εγώ, κάτι μαγειρεύουν οι προεστοί με τους κοτζαμπάσηδες και κάποιους άλλους. Όλο και κάπου θα σε βολέψουνε... πού 'σαι κι άνεργος. Ε; (Στρέφει και προχωράει αργά προς το σαράι). Λοιπόν, αντίο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο.

ΤΑΧΗΡ (Κοντοστέκεται). Πώς είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα... (ξεροβήχει) ωραία τα είπαμε εμείς οι δύο. Μμ;

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Άει στο διάολο, γρουσουζή, με ζάλισες πρωί-πρωί. Άκου, λέει... ξεσηκωμό. Λες; Για να πάρω έναν υπνάκο εδώ χάμω, να συνέλθω λιγάκι... (Ξαπλώνει ανάσκελα ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλύβας του. Σιγοτραγουδάει). Πού πάτε, ωρέ λεβέντες... Πού πάτε, ωρέ... που πάτε, ωρέ παιδιά... (Χασμουριέται). Χουά... χα... χα... ααάχασα... (Συνεχίζει το τραγούδι του σιγανά). Πάμε για να πατήσουμε την Τρομπο... μωρέ, την Τρομπολιτσά... (Αποκοιμείται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του παραδοσιακού τραγουδιού "Σαν τα μάρμαρα της πόλης". Προχωράει αργά και, μόλις η μουσική σταματήσει, έχει φθάσει κοντά στην καλύβα και βλέπει τον Καραγκιόζη που τον έχει πάρει ο ύπνος). Χα... ο Καραγκιόζης... αϋπνίες έχει πάλι. Μπα, τρομάρα του... (Σε άλλο τόνο). Ή μήπως έχει πάθει τίποτα, ο δόλιος; (Πλησιάζει και του φωνάζει). Καραγκιόζη... (Τον σκουντάει). Βρεεέ!.. Καραγκιόζη, δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πετάγεται επάνω ανήσυχος). Τι 'ναι, τι 'ναι, ρε... πόλεμος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι πόλεμος, τρομάρα σου; (Γελάει). Χα, χα, χα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Ε, να, λοιπόν...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει κάνοντας λίγο πίσω. Άγρια κάπως). Γιατί, βρε, με χτυπάς... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, γιατί θα φας κι' άλλη. Μπαγλαμά... Ακούς εκεί... Με ξυπνάει καλά-καλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, δεν ήξερα ότι κοιμάσαι, βρε... φοβήθηκα μην έχεις πάθει τίποτα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει). Τώρα, εδώ που τα λέμε... όλο και κάτι έχω πάθει. Μχου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω κι εγώ, ρε Χατζατζάρη; Ήταν πριν λίγο εδώ χάμου 'κείνος ο Ταχήνης... και μου 'λεγε... διάφορα. Με ζάλισε. Με... με...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Ο Ταχέρ αφέντης... ήταν εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι σου 'λεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περίεργα πράματα... Ετοιμάζουνε, λέει, οι αυτοί, ρε, οι... οι προεστοί, με κάποιους άλλους, λέει, ετοιμάζουνε ξεσηκωμό!.. Αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιάζεται). Ξεσηκωμό; Δηλαδή, επανάσταση;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον. Με ρώταγε και τι δουλειά κάνω... μήπως έχω, λέει, στήσει καμιά φάμπρικα και φτιάχνω όπλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όπλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Γιαταγάνια... κουμπούρια... τέτοια όπλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, βρε ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, σου λέω... Και... και όταν τού 'πα εγώ πως είμαι μονίμως άνεργος, μου είπε... να ιδείς πώς μου τό ειπε... Α... πως τώρα, λέει, με τον αυτό... με τον ξεσηκωμό, όλοι οι άνεργοι, λέει, θα βρούνε όλοι δουλειά και νά 'χω, λέει, τον νου μου, για να βρω κι εγώ, λέει. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτά σου τά 'λεγε, ο Ταχέρ αφέντης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Γιατί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω 'γώ... τι να 'πώ; (Μικρή σιγή. Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Βρε συ... μήπως τά 'βλεπες στον ύπνο σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι! Καμία σχέση... στον ύπνο μου έβλεπα άλλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άλλα... τι άλλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, πού να σ' τα λέω. (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει). Είχα φτιάξει, που λες, μια σφεντόνα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σφεντόνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Είχα βρει μια ωραία διχάλα από γκορτσιά. (Σε άλλο τόνο). Ξέρεις ποια είναι η γκορτσιά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Η αγραπιδιά. Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχα βάλει λάστιχα, πετοί... και κυνήγαγα, που λες, αίτομάχους.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιοί είν' αυτοί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι αίτομάχοι; Πουλάκια, ρε... Δεν τα ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπ; Απλά νόμισα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε... (εύθυμα) ότι είναι τίποτα συγγενείς με τους Μαραθωνομάχους; Όχι, όχι... Πουλάκια είναι... σαν σπουργιτάκια, λίγο πιο μεγάλα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τους κεφαλάδες λες, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο! Ξέρεις τι νόστιμα που είναι τα άτιμα; Να τα φτιάξεις ψητά στη βέργα, με λαδολέμονο... τιφ... τιφ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε; Και... σκότωσες πολλούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα. Ούτε έναν! (Σε άλλο τόνο). Δε.. δεν κάνω 'γώ για κυνηγός. (Σιγή).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλήθεια... σου είπε τίποτ' άλλο ο αφέντης ο Ταχέρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκεπτικός). Μάλιστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντως, αν κατάλαβα καλά, κάτι έψαχνε αυτός... κάτι γύρευε. (Σε άλλο τόνο). Δεν πας να τον βρεις, ρε... μήπως εσένα σου 'πεί και κάτι άλλο ή τίποτα λεπτομέρειες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μρ; Λες να πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια να πας... Άκου, λέει... Απορώ πώς δεν έχεις πάει ακόμη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω, ματάκια μου, ο καημένος... να πάω. (Σε άλλο τόνο). Βέβαια, δεν είναι και τόσο απλό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, δεν λέω... Αλλά, πού ξέρεις; Μπορεί να σε ψάχνει κι αυτός.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε; Λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχου!.. Όπως σε βλέπω και βλέπεις. Τράβα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πού να είναι όμως τώρα; Είδες κατά πού τράβηξε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός, ρε, όλο στο Καφέ-αμάν πάει. Εκεί πήγαινε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά λες. (Στρέφει προς το σαράι). Πάω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα!.. Δεν χρειάζεται. Σου 'ρχεται αυτός. Σ' αφήνω εγώ. (Κάνοντας πίσω-πίσω εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπράβο. Γεια σου, ματάκια μου. (Προχωράει προς το σαράι).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ φθάσει κοντά του, κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχέρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Χατζηαβάτη, Τι κάνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκυμμένος). Ας τα λέμε καλά, αφέντη Ταχέρ... ας τα λέμε καλά.

ΤΑΧΗΡ Σήκω, σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Σηκώνει το κορμί του). Τι κάνετε, μπέη μου, καλά;

ΤΑΧΗΡ Καλά, καλά... Εσύ; Τι νέα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ήουχα, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Ήουχα, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δε... δεν έχω υπόψη μου κάτι.

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Εδώ στον φίλο σου είχες πάει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι. Έτσι πέρασα να του ειπώ μια καλημέρα... Να κοιτάξουμε και για καμιά δουλίτσα... κάνα μεροκαματάκι... φαμελίτες πού 'μαστε κι οι δυο...

ΤΑΧΗΡ Ξέρω, ξέρω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσείς, καμιά περιοδειούλα από τις συνηθισμένες;

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι. Δηλαδή όχι ακριβώς. (Μικρή σιγή). Μπορώ να ειπώ πως σε γύρευα κιόλας... αλλά κι αυτό όχι ακριβώς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με μεγάλη προθυμία). Ό,τι θέλετε, αφέντη Ταχήρ... Γης, γεφύρι να γενώ, για να περάσετε... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για σας. Πείτε μου, πείτε μου, μπέη μου, τι θέλετε και θα το κάνω αμέσως!

ΤΑΧΗΡ Κοίταξε, Χατζηαβάτη... Δεν ξέρω αν έχεις υπόψη σου κάτι που ετοιμάζουν οι δικοί σας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δικοί μας;

ΤΑΧΗΡ Ναι... οι προεστοί και οι κοτζαμπάσηδες... και κάποιοι άλλοι, ξέρεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ιδέα δεν έχω!

ΤΑΧΗΡ Ούτε ο Καραγκιόζης σου είπε τίποτε; Δεν μπορεί, κάτι σου είπε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Καραγκιόζης κάτι μου έλεγε, αλλά μου φάνηκε ότι αστειευότανε και δεν έδωσα σημασία.

ΤΑΧΗΡ Α, έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έμ'μίλαγε για ξεσηκωμό... και να πάμε, λέει, όλοι οι άνεργοι να πιάσουμε δουλειά... Είναι να πάρει κανείς στα σοβαρά τέτοιες κουβέντες;

ΤΑΧΗΡ Εν πάση περιπτώσει, (εμπιστευτικά) κάτι έχει μαθευτεί στο σαράι... Κι όχι μόνο στο σαράι, αλλά και παραπάνω... Κατάλαβες; Και παραπάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, έτσι; Τι να 'πώ, μπέη μου. Δεν έτυχε ν' ακούσω κάτι.

ΤΑΧΗΡ Κι αν ακούσεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Απλά, δεν θα το πιστέψω! (Σε άλλο τόνο). Αλλά και από ποιόν ν' ακούσω εγώ;

ΤΑΧΗΡ Ε, πώς; Άνθρωπος της αγοράς είσαι. Τόσον κόσμο γνωρίζεις. Με τόσους νταραβερίζεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και που νταραβερίζομαι, τι; Εγώ, αφέντη μου, τη δουλίτσα μου κοιτάω...

ΤΑΧΗΡ Σωστά. Πάντως, αν πέσει κάτι στ' αυτιά σου... πες αυτό που σου είπα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ (Με έμφαση). Ότι το σαράι ξέρει τα πάντα! Και όχι μόνο το σαράι. Όχι μόνο το σαράι. Αυτό να τους 'πείς. Κατάλαβες; Και να κάτσουν φρόνιμα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια θα το ειπώ!

ΤΑΧΗΡ Α, μπράβο!.. Το λοιπόν, να πηγαίνω τώρα... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου, Χατζηαβάτη!.. (Προχωράει αργά κα εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ακολουθώντας τον για λίγο). Στο καλό, αφέντη Ταχήρ! Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε. Στο καλό... στο καλό. (Μονολογεί σκεπτικός. Μιλάει χαμηλόφωνα). Κάτι πρέπει να ετοιμάζουν οι καπεταναίοι μας με του προεστούς και με τους κοτζαμπάσηδες... Η Παναγία να βάλει το χέρι της να είναι για

καλό. Χριστούλη μου! (Μικρή σιγή). Για να πάω να μιλήσω με τον Καραγκιόζη, να του τα ειπώ... ή άσε καλύτερα να πεταχτώ πρώτα στον καφενέ των γερόντων, μήπως συναντήσω τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά. Θα ξέρει αυτός. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ωωω... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε, δουλειές, όπου μου εκανόνισε ο αδρεφός μου ο Άντζουλος, που να έμπει ο διάολος μέσα του και νά 'ναι θηλυκός και γκαστρωμένος και να γεννάει διαολιόπουλα, διαολιόπουλα, διαολιόπουλα, διαλιόπουλα, διαολιόπουλα... να γεννάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε Νιόνιο!.. Εσύ 'σαι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με υπερβολικό ενθουσιασμό). Ωωώ... γεια σου, Καραγκιόζο!.. Γεια σου, μόμολο τη πόρτας τη κολάσεως!.. Τι κάνεις, μομολιάκι μου; Καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, (χτυπώντας κάτω τα πόδια του με φόρα) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, εγώ καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι... Εσύ τι έπαθες; Με ποιόνε τά 'χεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... με τον αδρεφό μου τον Άντζουλο τά 'χω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τρέχει, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τσακωθήκαμε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάλι; Καλά, δεν κάνετε άλλη δουλειά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το είδες; Κάθε φορά που παγαίνω στο τζάντε... τσακωνόμαστε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ο λόγος; Μη μου 'πείς ότι δεν τα βρίσκετε στη μοιρασιά...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ευτόονο είναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η μοιρασιά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε! Είναι άτιμος άνθρωπος, Καραγκιόζο... Τα θέλει... ούλα δικά του τα θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως, ρε, επειδή τώρα εκείνος δουλεύει, ενώ εσύ όχι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και παλιά που δούλευα ελόγου μου κι εκείνος ούτε που πάταγε στην περ' βόλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν έπαιρνες πιο πολλά εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Έντονα). Όσκε!.. Όσκε, που έπαιρνα πιο πολλά. Τα ίδια παίρναμε. (Σε άλλο τόνο). Μισά ελόγου μου, μισά η αφεντία του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τώρα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τώρα παίρνει εκείνος στα δέκα τα εφτά και ελόγου μου τα τρία. Εκατάλιαβες; Κι ούλο ζητάει παραπάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Και τσακωθήκατε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τσακωθήκαμε, λέει; Άσε, σου λέω, Καραγκιόζο... βουρλισία θα μου 'ρθει, ψυχή μου! Βουρλισία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάλμα, ρε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κάλμα; Μία παρόλα είναι ευτόνο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τον Νιόνιο... (Μικρή σιγή). Για πες καν' άλλο, ρε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άλλο; Α, ναι! (Χαμηλόφωνα κάπως). Καραγκιόζο, κάτι γίνεται... Κάτι ετοιμάζεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Άκουσα διάφορα και στο τζάντε, όπου ήμουνα, κι εδώ, όπου αριβάρια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Τι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Λίγο πιο χαμηλόφωνα). Ετοιμάζεται ξεσηκωμός, Καραγκιόζο... Πόλεμος. Εκατάλιαβες; Ο Κολοκοτρώνης, που ήτανε στο τζάντε, δεν είναι πια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Γιατί, πού πήγε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Κανείς δεν ξέρει. Αλλά κάπου στον Μωριά λένε... Κι ο Παπαφλέσσας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τι έκαμε ο Παπαφλέσσας;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Γύρισε από 'κεί που είχε πάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Κι είναι κι αυτός στον Μωριά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Έτσι λένε κάποιοι που ξέρουν απ' αυτά. (Σε άλλο τόνο). Η αφεντία σου δεν άκουσες τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Κάτι άκουσα. Αλλά, λεπτομέρειες όχι. (Σκεπτικός). Ωστε έτσι, ε; (Σε άλλο τόνο). Κοίτα', Νιόνιο... αυτά που είπες για τον Κολοκοτρώνη και τον Παπαφλέσσα, μην τα 'πείς σε κανέναν άλλο. Και προπαντός, μην τα 'πείς στο Χατζατζάρη.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Και για ποίο λόγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ξέρω 'γώ; Αυτός έχει κολεγιάς με το μισό σαράι. Άσε καλύτερα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Και άλλο... τι άλλο κάνουμε, ωρέ Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τίποτα... τη ζωούλα μας κανονικά. Να μη δίνουμε και στόχο. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Στόχο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Κοίταξε... στο σαράι... κάτι έχουν μυριστεί για τον ξεσηκωμό. Και ψάχνονται.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Α, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι. Οπότε εμείς... αυτό που σου είπα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Τη ζωούλα μας κανονικά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μπράβο!.. Και ό,τι μαθαίνουμε ή εγώ ή εσύ... θα τα λέμε. Αυτό. Άντε τώρα, κοπάνια τη... και τσιμουδιά. Έτσι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πάω, πάω, Καραγκιόζο... Γεια σου, ψυχή μου... (Στρέφει προς το σαράι). Αντίο!.. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό!.. (Κατ' ιδίαν). Ρε, τον Νιόνιο... Τον είδες; Ενημερωμένος για τα καλά! Αμέ; Όχι, παίζουμε... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Έ, ρε μανούλα μου...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική με κλαρίνο, χορεύοντας άτσαλα). Α... ρε, λάλα το, σηδόνι μ', λάλα το!.. (Σφυρίζει δυο φορές κλέφτικα). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... Όσοχ-όπ'!.. (Σφυρίζει άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι φασαρία είναι αυτή απ' όξω, ρε; Μμ; Για να πάω να ιδώ τι γίνεται. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α, μάλιστα... (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Όπασα... Γεια σου, Μπαρμπαγιώργοοο!..

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει χωρίς να στρέψει). Όμπλατς!.. Γεια σ', Καραγκιόζη... Γεια σ' αλεπουδοτόμαρο... Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σνταβρρρ!.. Σνταβρρρ!.. Σνταβρρρ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χορεύοντας). Μπαμ... μπουμ... Όπασά!.. Οχ... Όξω φτώχεια, μέσα λόρδα!... Όπα, μωρέ!.. (Σκουντάει τον Μπαρμπαγιώργο). Γιατί χορεύουμε, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Για να σκάσουν οι οχθροί μας... Αχάει!.. Όπλες!..

(Σφυρίζει πάλι). Όοοχ-όπ'!.. (Σε λίγο η μουσική σταματάει. Σταματάει και αυτός τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ασαχά... με τις υγείες μας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει κι αυτός να χορεύει). Ναι, ναι... και καλή σαρακοστή!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι κάνεις, ρε αμάλλιαγο; Είσι καλά, πιδί μ', ή να βάλου τις φωνάρες... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι, ρε μπάρμπα... Ελόγου σου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλά 'μι κι ιγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα γιδοπρόβατά σου, καλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλά... καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ωραία!.. Και για πού το 'βαλες 'δώθε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έτοι ήρθα, ρε, να σ' ιδώ... Είχα κι μια δουλειά ιδώ πάρα πέρα... ε, κι πέρασα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά 'σαι καλά, ρε μπάρμπα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α!.. Κι να σ' 'πώ κι ένα σίνιγμα καλό-καλό! Θεες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλό-καλό, ε; Για... για λέγε, για λέγε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άκου' το... Τί 'ν' εκείό του πράμα, απού 'ναι πράσινου, του βάν'ς στο κλουβί και κάνει τραλαλά τραλαλά... Βρες το!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται για λίγο), Μμ... ο παπαγάλος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουόι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όι; Ε, τι είναι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου τσίρους!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με απορία). Ο τσίρος... το ψαράκι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι, είναι ο τσίρος πράσινος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε, παίρνεις εκεί λιγή μπουγιά... χλαπ-χλουπ... τόνε βάφεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; (Μικρή σιγή). Και... τόνε βάζεις στο κλουβί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατί, ουρέ... δύσκολο είναι; Ανοίγεις εκεί την τρούπα... χλαπ-χλουπ... τόνε βάνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωστά... (Σε άλλο τόνο). Και κάνει τραλαλά τραλαλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... αυτούνο τό 'βαλα έτσ', για να σε μπλέξου!.. (Σε άλλο τόνο). Σ' έμπλεξα... δε σ' έμπλεξα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... αυτό περίμενα. Χα!.. Α, ρε μπάρμπα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Μικρή σιγή. Ξαφνικά). Α... Ήρθα, μαθές, κι για κάτι άλλου... (Σε άλλο τόνο). Είδες; Παραλίγο να το ξεχάσου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ρε, πιδάκι μ'... ιψές του βράδ', απάνου πού 'χα τελειώσει τ' άρμεγμα... ήρθαν στη στάνη δυο άνθρωποι απ' αλλού, δεν τους έχω ματαΐδωμένους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι θέλανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν καλοκατάλαβα. (Χαμηλόφωνα). Κάτι για αγώνα μ' κρένανε, για... για ξεσηκουμό... Κι να μην ειπώ τίπουτα σε κανένα. Εσύ, αφού είσαι κι γραμματιζούμενος, μπας κι ξέρ'ς κάτ', ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Κάτι ξέρω, αλλά για πες μου: εσύ τι τους είπες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χαμηλόφωνα). Α, ιγώ τους είπα, μαθές... να ματάρθουνε αποσπερού, νά 'σι κι εσύ, να μου τα ξανσαιπούνε!.. Θά 'ρθεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι, αμέ; Τι ώρα θες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χαμηλόφωνα). Μμ... αυτοί θα 'ρθούνε αφού σουρουπώσει... Εσύ έλα λίγο πιο μπροστά. Να φας κι τίπουτα, για να συλωθείς κομμάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χαμηλόφωνα). Θα σ' περιμένου... μη δε' ρθείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... παιδάκια είμαστε τώρα; Άντε να πας στο καλό!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πάου, γεια σ'. (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς αυτόν). Γεια, γεια!... (Κατ' ιδίαν). Ρε, το βλάχο!.. (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας του). Μου είπε του κόσμου τις σαχλαμάρες κι αυτό πού 'πρεπε να μου 'πεί πρώτο-πρώτο παραλίγο να το ξεχάσει... Χα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και προχωράει βιαστικά προς την καλύβα. Μόλις φθάσει μπροστά στην καλύβα στρέφει και ρίχνει μια ματιά προς το σαράι. Κατόπιν ξαναστρέφει προς την καλύβα, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα σιγανά φωνάζοντας χαμηλόφωνα). Καραγκιόζη, βρε... μέσα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Ναι, μέσα... Με θέλεις κάτι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι... έβγα λίγο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι 'ναι, ρε; Τι τρέχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει πάλι προς το σαράι, ρίχνει μια ματιά και ξαναστράφει προς τον Καραγκιόζη, Μιλάει χαμηλόφωνα). Άσε και πού να σου τα λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Χαμηλόφωνα). Μίλησες με τον αυτόνε... το... τον Ταχήνη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι... ναι. Και με τον Ταχήρ και με τον Μπεκήρ αγά... Αυτός ξέρει τα πάντα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ο Μπεκήρ αβγάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι, ναι... Βέβαια, μου είπε και ο Ταχήρ κάποια πράγματα, αλλά αυτός, απ' ό,τι κατάλαβα, πιο πολύ ήθελε να με ψαρέψει... ενώ ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς μου τα είπε όλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Όλα, ε; Χαρτί και καλαμάρι, που λένε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μπράβο! Αυτός, που λες, έχει πολύ καλές σχέσεις με τον άρχοντα τον Κανέλλο το Δεληγιάννη... και με όλους τους Δεληγιανναίους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Και τι σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μου είπε να τον ειδοποιήσω να προσέχει. Κι αυτός κι όλοι οι άλλοι... Κάτι τους ετοιμάζει ο πασάς. Πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Πού να πάω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Να τον ειδοποιήσεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Και γιατί δεν πας εσύ... που ξέρεις και τι θα του 'πείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Δεν μπορώ να λείπω εγώ από εδώ. Αν με χρειασθεί για κάτι ο Ταχήρ ή κανένας άλλος απ' το σαράι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μμ; Και να πάω εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Σκέφτεσαι κάναν άλλον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μπα. (Μικρή σιγή). Και πότε πρέπει να πάω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Το συντομότερο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Κάτσε. Εγώ σήμερα το βραδάκι θα πάω στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου... κάτι με θέλει. Μετά λέω να πάρω τίποτε φαγώσιμα για τον δρόμο και να φύγω κατ'ευθείαν. Σε κάνα-δυο μέρες... τρεις, θά'χω φτάσει. (Σε άλλο τόνο). Τι λες κι εσύ;

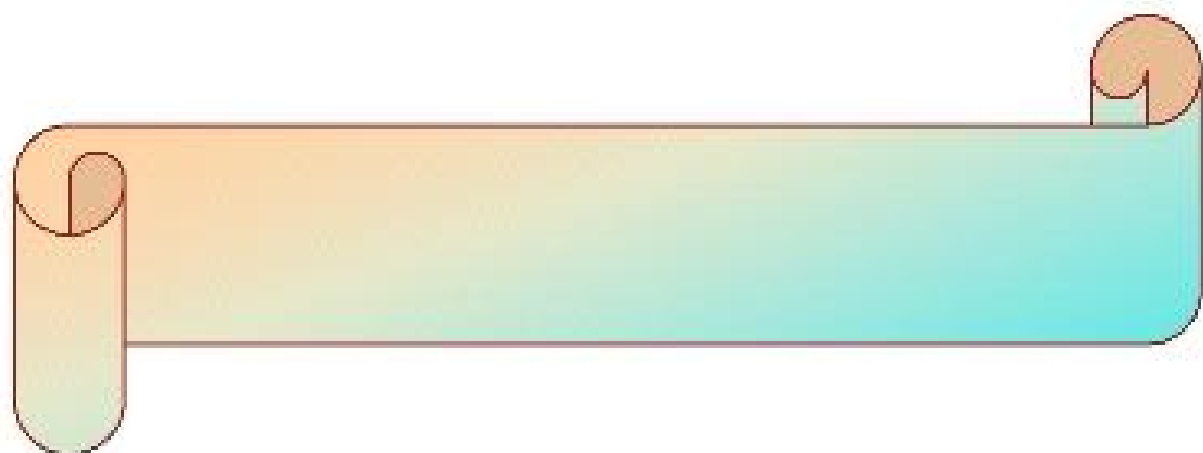
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τίποτα, όπως τα λες. Θα τον βρεις και θα του 'πείς πως ο Μπεκήρ αγάς είπε να προσέχει και να ειδοποιήσει και τους άλλους. Κάτι τους ετοιμάζει ο πασάς. Κάτι πονηρό... Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκεπτικός). Μάλιστα... (Ξεροβήχει). Άντε, κοπάνη τη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ. Πάω... Καλό δρόμο!. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Γεια σου, ρε μαλαγάνη!.. (Κατ' ιδίαν). Χμ... Και τον είχα παρεξηγήσει. (Μικρή σιγή). Τώρα... για να πάρω 'δώ χάμου κάναν υπνάκο, γιατί προμηνύεται μεγάλη ταλαιπωρία. (Κάνει λίγο πίσω και ξαπλώνει ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλόβας, ενώ χασμουριέται). Ούχαχα χάσασα.... (Σιγοτραγουδάει). Γεια σου, χαρά σου, γέρο... καλώς τα τα... καλώς τα τα παιδιά... (Τον παίρνει ο ύπνος).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του βράχου και αργά-αργά προχωράει προς τη σπηλιά σιγοτραγουδώντας). Πού πάτε, ωρέ λεβέντες, που πάτε, ωρέ... που πάτε, ωρέ παιδιά... (Σταματάει). Θεμά το γονιό του... είπα να κόψω δρόμο... αλλά έπεσα στα κατσάβραχα... (Προχωράει πάλι σιγοτραγουδώντας). Πάμε για να πατήσουμε την Τρομπο... ωρέ, την Τρομπολιτοά... (Ξαφνικά σταματώντας πάλι και κοιτάζοντας χάμω). Α... νεράκι... Από πού νά 'ρχεται; (Κοιτάζει προς την σπηλιά). Απ' τη σπηλιά βγαίνει... Έλα, Παναγία μου! Για να πά' να ιδώ. (Προχωράει προς την σπηλιά, αλλά σταματάει γιατί ακούγεται διπλό κλέφτικο σφύριγμα). Μμ;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' (Εμφανίζεται ξαφνικά με ένα πήδημα από την πλευρά της σπηλιάς κρατώντας γιαταγάνι. Πηγαίνει και στέκεται μπροστά στον Καραγκιόζη φράζοντάς του τον δρόμο).

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ (Εμφανίζεται σχεδόν ταυτόχρονα από την πλευρά του

βράχου και πλησιάζει γρήγορα τον Καραγκιόζη. Τον ακολουθεί από κοντά άλλο παληκάρι που κρατάει γιαταγάνι. Μιλάει άγρια). Τί 'σ' εσύ, ωρέ; Πού πας 'δώθε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σαστισμένος). Ποιος μίλησε;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' Ο καπετάνιος, ωρέ... πίσω σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει στρέφοντας προς τον καπετάνιο). Εσύ 'σαι ο καπετάνιος;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Ναι, γιατί; Δεν σου γιομίζω το μάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πώς... πώς...

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Τί 'σ' εσύ, δεν μου λες; Πώς είς' έτσι ντυμένος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτωχός άνθρωπος, καπετάνιε μου... ό,τι βρω φοράω.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Κατάλαβα... Και πού τραβάς 'δώθε; Τι γυρεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε τό 'να ξέρω... ούτε τ' άλλο... Ο πατέρας μου μ' έδιωξ' απ' το σπίτι... και δεν έχω πού να πάω... Λίγο νεράκι ήρθα να πιώ και μετά να τραβήξω γι' αλλού.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Και πώς σε λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' (Άγρια). Λέγε, ωρέ, πώς σε λένε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Εμένα με λένε... εσένα πώς σε λένε;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' Κώστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον άλλο;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' Κι αυτόνε Κώστα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τον καπετάνιο;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Κι εμένα, ωρέ, Κώστα με λένε... Εσένα πώς σε λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έμφαση στρέφοντας προς αυτόν). Κι εμένα Κώστα με λένε! (Στο κοινό εύθυμα). Να ζήσει το Κωσταρέικο..

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α΄ Σαν να μη μας τα λες καλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Τι δεν σου λέω καλά, ρε μάστορα;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Ούτε Κώστα σε λένε... ούτε τ' άλλα που μας λες είναι αλήθεια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς αυτόν). Γιατί, εσένα σε λένε Κώστα;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α΄ Καπετάνιος είναι, ωρέ... όπως θέλει τότε λένε!.. Και να λείπουν οι ερωτήσεις... εμείς ρωτάμε; Γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Μά'ιστα!

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Αφήστε τον! Αυτός είναι δικός μας. Κάποιο μυστικό κρατάει... και το κρατάει καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς αυτόν. Ξεροβήχει). Μυστικό εγώ;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Αν δεν έχεις κάποιο μυστικό να το πας σε κάποιον, θα μείνεις εδώ μαζί μας... θα φυλάς τη σπηλιά. Μέσα θα βρεις ρούχα ν' αλλάξεις και άρματα. Είναι του μακαρίτη του γέρο-Στάθη... είχε την ίδια κοψιά με σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μακαρίτη, ε; (Ξεροβήχει. Κατ' ιδίαν). Ωρέ, δεν θα μου πούνε ποτέ «με γεια» εμένα...

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Κοίτα' μη λακίσσεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, καπετάνιε μου... Εγώ εδώ θα κάτσω να φυλάω τη σπηλιά. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, γιατί τη φυλάμε τη σπηλιά... τί 'ναι μέσα;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Μέσα είναι η βρύση της Παναγιάς. Τη λέμε έτσι, γιατί πλάι είναι μια εικόνα της Παναγίας. Πολλές φορές την πήρανε και την πήγανε σε διάφορες εκκλησιές, αλλά αυτή έφευγε και ξαναρχότανε εδώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μοναχή της;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Ναι! Και το νερό της βρύσης είναι ευλογημένο. Πίνεις και δεν ξαναδιψάς για μια βδομάδα. Γιατρεύει και τις πληγές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Σε λίγο θα περάσουν από 'δώ πέρα όλοι οι αρχηγοί και οι καπεταναίοι, να προσκυνήσουν την Παναγιά, να πιούν και νερό, για να μη διψάσουν ώσπου να φτάσουνε εκεί οπού 'χουνε τη σύναξη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σύναξη;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Ναι. Για όρκο! (Μικρή σιγή). Τώρα τράβα μέσα στη σπηλιά... πιες νεράκι, άλλαξε... φόρα και το γιαταγάνι. Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... πάω. (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την σπηλιά προσπερνώντας το παληκάρι).

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' Πάμ' εμείς, καπετάνιε;

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Να μη 'δούμ', ωρέ, πώς θά 'ναι με τη φορεσιά και το γιαταγάνι του γέρο-Στάθη;

ΠΑΛΗΚΑΡΙ Α' Πώς νά 'ν' ο μαύρος; Σαν το γαϊδούρι με τη σέλα...

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ Καλά το λες... Πάμε στις κρυψώνες μας. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου προσπερνώντας το παληκάρι. που στρέφει αμέσως και τον ακολουθεί, ενώ το άλλο παληκάρι στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς μετά από λίγο. Φοράει φουστανέλες και με το μακρύ του χέρι κρατάει γιαταγάνι που το ανεμίζει με καμάρι). Πίσω, αίτομάχοι, και σας έφαγα!.. (Φωνάζει). Καπετάνιε!.. (Στρέφει προς την σπηλιά χαμηλώνοντας το χέρι του με το γιαταγάνι). Ρε Κώστα!.. (Σιγή. Κατ' ιδίαν). Τι διάλο, φύγανε... χωρίς ένα γεια; (Φωνάζει). Πού 'σαι, ρε Κώστα!.. (Σιγή. Κατ' ιδίαν). Χα!.. Σιγά, μη σε λένε Κώστα... (Στρέφει πάλι προς τον βράχο). Μπα, κάπου έχουνε κρυφτεί αυτοί, για να ιδούνε τι θα κάνω... Μχού!.. (Σιγή. Μετά από λίγο ακούγεται σε χαμηλό τόνο μουσική από κλέφτικο τραγούδι). Αχά! Κάποιος έρχεται κατά 'δώ. (Η μουσική σιγά-σιγά δυναμώνει).

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του βράχου και προχωράει αργά προς τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ποιος νά 'ναι;

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Φθάνοντας μπροστά στον Καραγκιόζη σταματάει. Σταματάει και η μουσική). Γεια σου, ωρέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον άρχοντα!

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Ποιος είσαι του 'λόγου σου; Εγώ είμαι ο Κανέλλος ο Δεληγιάννης... αν έχεις ακουστά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Κανέλλος ο Δεληγιάννης είσαι;

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Ναι, ωρέ. Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε σένα ερχόμουν... στ' αρχοντικό σου, αλλά εδώ κάποιοι δικοί μας μ' έβαλαν να φυλάω τη σπηλιά.

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Κατάλαβα... ο Καπετάν-Νικήτας με τους δικούς του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κώστα μου είπε ότι τον λένε;

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Θά 'χε τον λόγο του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; (Βάζει το γιαταγάνι στο θηκάρι του).

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Είπες ερχόσουν να με συναντήσεις. Τι τρέχει; Σε στέλνει κάποιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα μαντάτο σου φέρνω...

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Μαντάτο... από ποιόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απ' τον φίλο σου τον Μπεκήρ αγά...

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Τον Μπεκήρ αγά; Για να τ' ακούσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπε να ειπείς και στους άλλους, ξέρεις εσύ ποιους, κάτι που σας έχει ζητήσει ο πασάς να το καλοσκεφθείτε πριν πάρετε απόφαση. Κάτι σας ετοιμάζει... Κάτι πονηρό.

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Σκεπτικός). Έτσι, ε; Μμ... μάλιστα. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Μωρέ, κάτι είχα καταλάβει εγώ. Κάτι δεν μου 'ρχότανε καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσοχή, άρχοντα Κανέλλο... Προσοχή, γιατί όλη η Ελλάδα κρεμασμένη απάνω σας είναι!

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Έννοια σου... (Μικρή σιγή). Λοιπόν... (προχωράει προς την σπηλιά) για να μπω, να προσκυνήσω την Παναγιά... να πω και νεράκι, γιατί έχω δρόμο μακρινό να πάρω. (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ο Δεληγιάννης τον προσπερνάει, στρέφει και

τον ακολουθεί για λίγο). Ναι, ναι! (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου!.. (Στρέφει πάλι προς τον βράχο και προχωράει λίγο. Ακούγεται σοβαρή μουσική σε χαμηλή ένταση).

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς μετά από λίγο. Η μουσική δυναμώνει για λίγο και μετά σιγά-σιγά σταματάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει πάλι προς την σπηλιά). Εντάξει άρχοντά μου; Βοήθειά σου!

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Νά 'σαι καλά, ωρέ... (σε άλλο τόνο) αλήθεια πώς σε λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα; Ε... Κώστα!

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Α... Κώστα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Κώστα. (Ξεροβήχει).

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Άντε, γεια σου. Καλή λευτεριά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλό δρόμο, άρχοντά μου.... και καλή λευτεριά!..

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Προχωράει αργά, προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ο Δεληγιάννης τον προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο. Κατόπιν στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά). Πίσω, αίτομάχοι, και σας έφαγα!.. (Στρέφει πάλι προς τον βράχο κατεβάζοντας το χέρι του με το γιαταγάνι. Ακούγεται μουσική από το τραγούδι των Κολοκοτρωναίων σε χαμηλή ένταση και σιγά-σιγά δυναμώνει). Ποιός νά 'ρχεται πάλι κατά 'δω; (Ξεροβήχει, ενώ βάζει το γιαταγάνι στο θηκάρι του).

Σκηνή Γ'

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του βράχου και προχωράει προς τον Καραγκιόζη. Μόλις φθάσει κοντά του, τον χαιρετάει με δυνατή φωνή, ενώ η μουσική σταματάει). Γεια σου, Έλληνα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και σένα, στρατηγέ μου!.. (Σε άλλο τόνο). Ο Κολοκοτρώνης δεν είσαι;

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Ναι, ωρέ! Πού με ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλοι σε ξέρουνε, στρατηγέ Θεοδωρή! Όλοι οι Έλληνες σε ξέρουνε και σ' αγαπάνε!

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Αυτό να μην το λες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, δεν σε ξέρουνε;

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Ωρέ, με ξέρουνε... όλοι με ξέρουνε, αλλά δεν μ' αγαπάνε όλοι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να το λες εσύ, στρατηγέ μου, κάτι θα ξέρεις... Πάντως εμένα όλοι οι γνωστοί μου νερό στ' όνομά σου πίνουνε!.. Όλοι!

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Νά 'σαι καλά, ωρέ... κι εσύ και όλοι οι γνωστοί σου. Να τους ειπείς τα χαιρετίσματά μου. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Τη σπηλιά φυλάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Μού 'πανε τα παιδιά να τη φυλάω και... δεν το κουνάω ρούπι από 'δώ.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Μπράβο σου, ωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ελόγου σου... για την Παναγίτσα ήρθες;

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Ναι... Να πω και νερό, γιατί έχω δρόμο μακρινό να πάρω. και πράματα πολλά να σκεφτώ και να τρέξω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς έτοι με τα πόδια;

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Τι θες να ειπείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχα ακούσει ότι εσείς οι Κολοκοτρωναίοι ακόμα και στην εκκλησιά πάτε καβάλα στ' άλογο...

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Έλληνα... οι Κολοκοτρωναίοι εκεί που πρέπει... και με τα πόδια θα πάνε, και στα τέσσερα θα πέσουνε, και με την κοιλιά θα σουρθούνε... Κλέφτες είμαστε, ωρέ, κι εμείς, όπως κι όλοι οι άλλοι... Κλέφτες και αρματολοί κι όχι αξιωματικοί του Ναπολέοντα! Γκέγκε; Και στη σπηλιά εδώ της Παναγιάς όλοι ερχόμαστε και φεύγουμε με τα πόδια... Δεν γίνεται αλλιώς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στρατηγέ μου, σε θαυμάζω!

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Δεν χρειάζεται. (Προχωρώντας προς τη σπηλιά). Για να πάω τώρα στην Παναγίτσα... (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι. (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο).

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... (Στρέφει προς τον βράχο. Ακούγεται σοβαρή μουσική σε χαμηλή ένταση. Προχωράει λίγο και μετά ξαναστρέφει προς την σπηλιά).

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς μετά από λίγο. Η μουσική για μια στιγμή δυναμώνει και κατόπιν σιγά-σιγά σταματάει). Να παγαίνω τώρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, στρατηγέ μου;

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (Προχωρώντας λίγο). Ναι, ναι... ώρα για φευγιό. (Προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Γεια σου, Έλληνα! (Σταματάει για λίγο. Σε άλλο τόνο). Αλήθεια... πώς σε λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Εμένα; Ε... Κώστα!..

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α, Κώστα... Γεια σου, το λοιπόν... και καλή μας λευτεριά. (Προχωρώντας αργά εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή λευτεριά, στρατηγέ μου... και καλό κατευόδιο! Η Παναγιά να σ' έχει πάντα γερό... (Τον καμαρώνει για λίγο σιωπηλός. Μετά στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά). Πίσω, αίτομάχοι και σας έφαγα!.. (Στρέφει πάλι προς τον βράχο κατεβάζοντας το γιαταγάνι. Ακούγεται σε χαμηλή ένταση μουσική από το τραγούδι του Παπαφλέσσα, που όλο δυναμώνει). Κάποιος έρχεται.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του βράχου και προχωράει προς τον Καραγκιόζη. Μόλις φθάσει κοντά του, η μουσική σταματάει). Ποιος είσαι του λόγου σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; (Βάζει το γιαταγάνι στη θήκη του).

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Εμ' εσύ βέβαια... Ο Νικήτας σ' έβαλε να φυλάς τη σπηλιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι, δηλαδή... όχι. (Ξεροβήχει).

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Ναι ή όχι: Ο Νικήτας πού είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω...

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Άμα τον ιδείς, πες του πως πέρασα... Εγώ είμαι ο αδερφός του, ο Γρηγόρης. Ο Παπαφλέσσας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Παπαφλέσσας είσαι... που κάπου είχες πάει και... και γύρισες;

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Αυτό εσύ... από πού το ξέρεις; Ο Νικήτας σου τό 'πε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι μεγάλη ιστορία... άστο καλύτερα.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Πολύ μυστήριος είσαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Καθόλου... Μια χαρά άνθρωπος είμαι.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Εμένα μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διστακτικά). Και... και μας έφερες καλά μαντάτα, Δέσποτά μου... από 'κεί που είχες πάει;

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Καλά, λέει; Καλύτερα δε γινότανε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με χαρά). Τι μου λες; Ωρε, μανούλα μου! (Σε άλλο τόνο). Να το 'πώ κι αυτό στον Νικήτα... άμα τον ιδώ;

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Κι αυτό... κι ότι σύντομα θ' ανταμώσουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαρές που θα κάνει!..

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Σε λίγο όλοι οι Έλληνες θα κάνουν χαρές! Τώρα να πάω να προσκυνήσω την Παναγία. Να πιω και λίγο νερό από τη βρύση της, γιατί έχω δρόμο μακρινό να πάρω και πράγματα χίλια δυο να κανονίσω. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, Δέσποτά μου. (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο. Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... (Στρέφει και προχωράει προς τον βράχο, ενώ ακούγεται σοβαρή μουσική σε χαμηλή ένταση. Μετά από λίγο σταματάει και στρέφει πάλι προς την σπηλιά).

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς, ενώ η μουσική δυναμώνει για λίγο και μετά σιγά-σιγά σταματάει). Ωρα να πηγαίνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πας στο καλό, Δέσποτά μου!..

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Γεια σου, ωρέ... και μην ξεχάσεις να 'πείς στο Νικήτα αυτά που είπαμε...

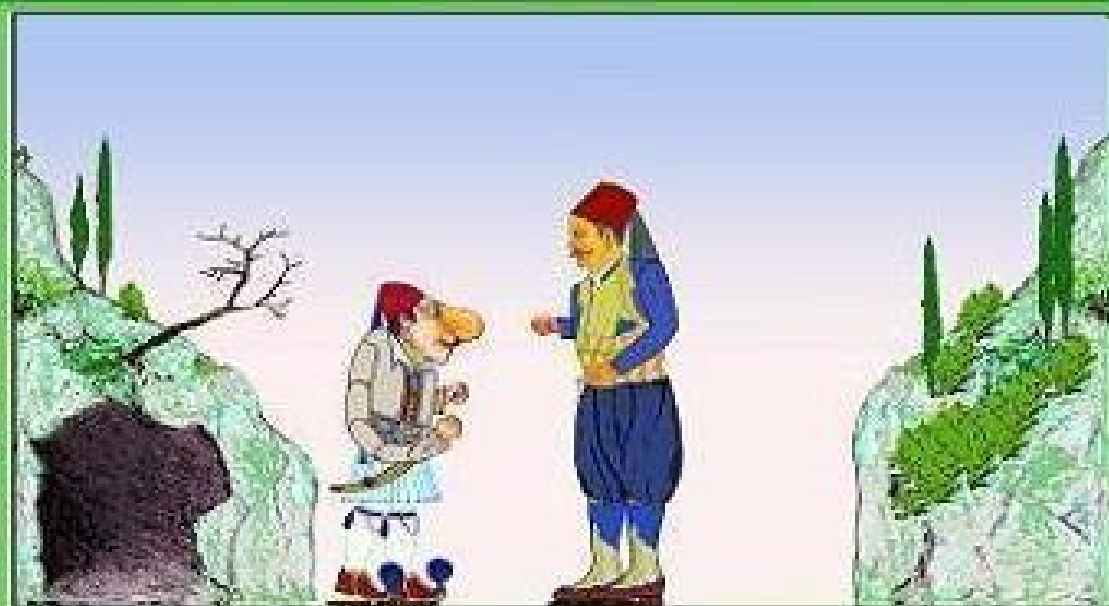
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα τον 'δώ.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ Ε, ναι... Άντε... καλή μας λευτεριά!.. (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Καλή λευτεριά, Παπαφλέσσα... Στο καλό να πας!.. Η Παναγιά μαζί σου... (Μένει για λίγο σιωπηλός. Μετά στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά με περηφάνεια). Πίσω, αίτομάχοι, και σας έφαγα!.. Πίσω, κεφαλάδες!.. (Στρέφει πάλι προς τον βράχο κατεβάζοντας το γιαταγάνι). Ωρε, θα φάει η μύγα σίδερο... και το κουνούπι ατσάλι!.. (Ακούγεται σε χαμηλή ένταση μουσική κλέφτικου τραγουδιού, που σιγά-σιγά δυναμώνει). Κι άλλος έρχεται... (Βάζει το γιαταγάνι στη θήκη του).

Σκηνή Ε'

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του βράχου μετά από λίγο και προχωράει αργά. Μόλις φθάσει κοντά στον Καραγκιόζη, η μουσική σταματάει). Γεια σου, πατριώτη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον άρχοντα !

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ Αν δεν με ξέρεις, είμαι ο Μαυρομιχάλης, ο μπέης της Μάνης... θά 'χεις ακουστά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης... Αν έχω, λέει; Και... και ήρθες για την Παναγίτσα;

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ Ναι, μπράβο! Γι' αυτό ήρθα. (Μικρή σιγή). Να πάω μια στιγμή, να προσκυνήσω στη χάρη της... (προχωράει αργά προς την σπηλιά προσπερνώντας τον Καραγκιόζη) να πω και λίγο νερό από τη βρύση της, γιατί έχω δρόμο μακρινό να πάρω... (Εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπέη μου... (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο. Μετά στρέφει και προχωράει προς τον βράχο, ενώ ακούγεται σε χαμηλή ένταση σοβαρή μουσική. Μετά από λίγο σταματάει και στρέφει προς

την σπηλιά).

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς. Η μουσική δυναμώνει για λίγο και μετά σιγά-σιγά σταματάει). Ε, να παγαίνω τώρα... Γεια σου, πατριώτη... και καλή μας λευτεριά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό! Στο καλό, Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Καλή μας λευτεριά!...

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ (Προχωρώντας αργά προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον κοιτάζει που φεύγει. Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... (Μετά από λίγο στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά με δήθεν άγριες διαθέσεις). Πίσω, αϊτομάχοι, και σας έφαγα!... Πίσω, κεφαλάδες!.. (Στρέφει πάλι προς τον βράχο κατεβάζοντας το γιαταγάνι). Στη βέργα θα σας ψήσω όλους!.. (Βάζει το γιαταγάνι στη θήκη του). Σαν να μού 'ρχεται μια λιγούρα... (Φωνάζει). Πού 'σαι, ρε Κώστα!.. Λίγο ψωμάκι, ρε, μήπως σας βρίσκεται; (Ακούγεται η μουσική του τραγουδιού «τ' Ανδρούτσου η μάνα χαίρεται» σε χαμηλή ένταση, που σιγά-σιγά δυναμώνει). Μμ; Κι άλλος έρχεται;

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του βράχου μετά από λίγο. Μαζί του ο Αθανάσιος Διάκος. Προχωράνε αργά. Μόλις φθάσουν κοντά στον Καραγκιόζη, η μουσική σταματάει). Γεια σου, ωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τους καπεταναίους!..

ΔΙΑΚΟΣ Γεια σου, Πατριώτη!.. Αυτή εδώ είναι, που λένε, η σπηλιά της Παναγίας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτή, λεβέντες μου!

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ Είχες δίκιο, ωρέ Διάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Διάκο). Μη μου 'πείς ότι είσαι ο Αθανάσιος Διάκος...

ΔΙΑΚΟΣ Ναι, ωρέ... αυτός είμαι! Και μπροστά σου είναι ο Οδυσσέας Ανδρούτσος... θα τον έχεις ακουστά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον έχω, λέει; Κι εγώ, κι όλοι οι Έλληνες!

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Ελόγου σου... ποιος είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... εδώ. Τη σπηλιά φυλάω.

ΔΙΑΚΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Α... Είσαι κλέφτης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιάζεται. Στον Διάκο). Ποιός, εγώ;

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Ναι, ωρέ... δεν είσαι κλέφτης; Τι είσαι... αρματολός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Α... ναι! Βέβαια... (Με καμάρι). Εγώ; Και κλέφτης είμαι και αμαρτωλός... κι απ' όλα!

ΔΙΑΚΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Το γιαταγάνι το δουλεύεις καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Διάκο). Το γιαταγάνι; Χμ; Θα σε γελάσω... Δε... δεν έτυχε ακόμη να δοκιμάσω. Έτσι, να δείξω την αξία μου. Κατάλαβες; Αλλά, όπου νά 'ναι... όλο και κάποιο μπουλούκι κεφαλάδες θα τύχει...

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Τους Τούρκους λες κεφαλάδες, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Ανδρούτσο). Ε; Ναι, ναι... τους Τούρκους.

ΔΙΑΚΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Γιατί εμείς τους λέμε μπούφους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Διάκο). Χα! Δεν είν' κι άσχημο... (Σε άλλο τόνο). Μπούφους, ε;

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Μπούφους... μπούφους! (Μικρή σιγή). Για τώρα... να μπούμε μέσα στη σπηλιά, να προσκυνήσουμε την Παναγιά. Ε, Διάκο; (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

ΔΙΑΚΟΣ Ναι, καπετάν-Οδυσσέα... (ακολουθώντας τον) να πιούμε και νερό από τη βρύση της, πού 'χουμε δρόμο μακρινό να πάρουμε κι οι δύο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις τον προσπεράσει και ο Διάκος, στρέφει προς την σπηλιά). Ναι, καπεταναίοι μου... περάστε! (Τους ακολουθεί για λίγο και μετά στρέφει και προχωράει προς τον βράχο, ενώ ακούγεται σε χαμηλή ένταση σοβαρή μουσική. Μετά από λίγο σταματάει και στρέφει προς την σπηλιά).

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς. Η μουσική δυναμώνει για λίγο και μετά σιγά-σιγά σταματάει).

ΔΙΑΚΟΣ (Εμφανίζεται κι αυτός από την πλευρά της σπηλιάς). Έτοιμοι για φευγιό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και κατά πού, αν επιτρέπεται, καπεταναίοι μου; Πάτε μακριά;

ΔΙΑΚΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Ανατολική Ρούμελη... Θα έχεις υπόψη σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Διάκο). Ε;. Ναι... δηλαδή... μέσες-άκρες...

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Αλλά πρώτα πάμε κάπου, που ακόμη δεν το ξέρουμε ούτε εμείς. Πάμε, Διάκο! (Προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Γεια σου, ωρέ... και καλή μας λευτεριά!.. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΔΙΑΚΟΣ (Προσπερνώντας κι αυτός τον Καραγκιόζη). Καλή λευτεριά! (Προχωράει ακολουθώντας τον Ανδρούτσο και εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς αυτούς). Καλό κατευόδιο... Καλή μας λευτεριά! Η Παναγιά να σας φυλάει!.. (Μένει για λίγο σιωπηλός και τους καμαρώνει. Μετά σιγοτραγουδάει κάπως φάλτσα). Ωρε, τ' Αντρούτσου η μά... τ' Αντρούτσου η μάνα χαίρεται... Όπα!.. Ωρε, τ' Αντρούτσου η μάνα χαίρεται, του Διάκου, παιδιά μου, καμαρώνει... (Στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά). Πίσω, κεφαλάδες, και σας έφαγα!.. Πίσω!.. Πίσω, μπούφοι!.. (Στρέφει πάλι προς τον βράχο κατεβάζοντας το γιαταγάνι). Πίσω, θεμά το γονιό σας... (Ακούγεται σε χαμηλή ένταση η μουσική του τραγουδιού του Μάρκου Μπότσαρη, που σιγά-σιγά δυναμώνει). Κι άλλος έρχεται; (Βάζει το γιαταγάνι στο θηκάρι).

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του βράχου μετά από λίγο και προχωράει αργά προς τον Καραγκιόζη. Μόλις φθάσει κοντά του, η μουσική σταματάει). Γεια σου, πατριώτη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και σένα καπετάνιε! Καλώς ώρισες. Από πού μας έρχεσαι;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Μακριά πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μακριά, ε; Ρούμελη, Ρούμελη;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Πιο μακριά. Σούλι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες; Και ήρθες από 'κεί για την Παναγίτσα, ε;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Έπρεπε! Ιερό καθήκον! (Σε άλλο τόνο). Εδώ, πώς τα πάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ... εντάξει. Όλα καλά!

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Α, μπράβο... (Μικρή σιγή. Προχωρώντας λίγο προς την σπηλιά). Για να πάω στην Παναγίτσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... να πας.

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο. Μετά στρέφει προς τον βράχο, ενώ ακούγεται σοβαρή μουσική σε χαμηλή ένταση, και προχωράει αργά. Μετά από λίγο σταματάει και στρέφει πάλι προς την σπηλιά).

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς. Η μουσική δυναμώνει για λίγο και μετά σιγά-σιγά σταματάει). Ε, να παγαίνω τώρα... Ήπια και νεράκι, γιατί έχω δρόμο μακρινό να πάρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάς για το Σούλι;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Για το Μεσολόγγι λέω να τραβήξω, αλλά πρώτα πρέπει κάπου αλλού να βρεθώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η Παναγιά μαζί σου, καπετάνιε... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, δεν μου είπες τ' όνομά σου...

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Τους Μποτσαραίους τους έχεις ακουστά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλίμονο... Όλη η Ελλάδα τους ξέρει!..

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Ε, εγώ είμαι ο Μάρκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με θαυμασμό). Ο Μάρκος Μπότσαρης!..

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Αυτός! Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... εγώ; Εγώ είμαι ο Κώστας.

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Κώστας... ποιος Κώστας, ωρέ; Δεν έχεις παρανόμι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ; Αν έχω ,λέει... Αλλά... άστο καλύτερα!..

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ (Ενοχλημένος). Περίεργος είσαι, ωρέ... Έτσι είσαστε όλοι εδώ πέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι, καπετάν Μάρκο... Το παρανόμι μου είναι κάπως... γι αυτό... Κατάλαβες;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Α... είπα κι εγώ.. (Προχωράει λίγο προς τον βράχο). Άιντε... γεια σου!... (Προσπερνώντας τον). Και καλή μας λευτεριά!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Καλό δρόμο, καπετάν Μάρκο!.. Και καλή μας λευτεριά!.. (Στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά). Πίσω, κεφαλάδες, και σας έφαγα!.. Πίσω, μπούφοι... Πίσω, αίτομάχοι!.. (Στρέφει προς τον βράχο κατεβάζοντας το γιαταγάνι). Μην ξεχνιόμαστε κιόλας... (Ακούγεται σε χαμηλή ένταση η μουσική κλέφτικου τραγουδιού της Ρούμελης, που σιγά-σιγά δυναμώνει). Κάποιος έρχεται πάλι...

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του βράχου μετά από λίγο και προχωράει αργά. Μόλις φθάσει κοντά στον Καραγκιόζη, η μουσική σταματάει). Γεια σου, ωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς το στρατηγό Καραϊσκάκη!.. (Σε άλλο τόνο). Τι στρατηγό; Τι στρατηγό; Αρχιστράτηγο! (Βάζει το γιαταγάνι στη θήκη).

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Έλα, έλα... τα παραλές, (Σε άλλο τόνο). Αλλά εσύ, ωρέ, εμένα πού με ξέρεις; Έχουμε ξανανταμώσει πουθενά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... απ' το μουστάκι σε κατάλαβα!..

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Σώπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι! Ξέρεις πάντα τό 'χα καημό να φτιάξω κι εγώ ένα μουστάκι σαν το δικό σου, έτσι... (με έμφαση) έτσι...

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Βαρβάτο, α; Και γιατί δεν τό 'φτιαξες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δε γινότανε... απ' τη μια μεριά μου λείπανε κάτι τρίχες. Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Ναι, ε; Κι αυτό που έχεις όμως, μια χαρά είναι. Δε χρειάζεται να χολοσκάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου 'πώ... το είχα ξεχάσει, αλλά τώρα που είδα το δικό σου... ε, ζήλεψα κομμάτι.

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Δε ζηλεύουνε, ωρέ, οι άντρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε τις γυναίκες τους;

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Ούτε! (Σε άλλο τόνο). Παντρεμένος είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαι, που είμαι... Άστα!

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Και τι... ζηλεύεις τη γυναίκα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται λίγο). Μπα...

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Ξέρω 'γώ... Οι γυναίκες καλές είναι, αλλά όχι και να τις ζηλεύουμε. Κάτσε καλά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ισα!

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ (Με έμφαση). Είμαστε άντρες, ωρέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έμφαση κι αυτός). Με τα σούλα μας!..

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Α, μπράβο! Με τα μουστάκια μας... και με τα φρύδια μας!.. (Σε άλλο τόνο). Δε μου λες η σπηλιά της Παναγιάς είν' αυτή εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτή 'ναι... Μέσα είναι η εικόνα της και η βρύση της.

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ Να μπω, το λοιπόν... (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της σπηλιάς).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο. Μετά στρέφει προς τον βράχο. Προχωράει λίγο, ενώ ακούγεται σε χαμηλή ένταση σοβαρή μουσική. Κατόπιν στρέφει πάλι προς την σπηλιά).

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της σπηλιάς μετά από λίγο. Η μουσική δυναμώνει για λίγο και μετά σιγά-σιγά σταματάει). Ήπια και νεράκι, γιατί έχω δρόμο μακρινό να πάρω. Γεια σου, ωρέ! (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά του βράχου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στρατηγέ μου, να πας στο καλό. Καλή μας λευτεριά!.. (Στρέφει προς την σπηλιά, βγάζει το γιαταγάνι και το ανεμίζει ψηλά). Πίσω, κεφαλάδες, και σας έφαγα!.. Πίσω, αίτομάχοι! Πίσω, μπούφοι... (Στρέφει προς τον βράχο κατεβάζοντας το γιαταγάνι). Δεν ακούγεται κανένας άλλος... (Βάζει το γιαταγάνι στη θήκη του. Σιγή). Ας πάρω έναν υπνάκο, γιατί πολύ κουράστηκα... (Κάνει λίγο πίσω και ξαπλώνει όπτια ακουμπώντας στον βράχο της σπηλιάς).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαπλωμένος απ' έξω απ' την καλύβα του κοιμάται ροχαλίζοντας. Για μια στιγμή σταματάει να ροχαλίζει και ρίχνει ένα χασμουρητό). Άχαχα... άσαχα!.. (Μουρμουρίζει στον ύπνο του). Ρε, τί νύστα είν' αυτή!.. (Χασμουριέται πάλι). Άχαχ... άχαχ... άσαχα!.. (Ροχαλίζει για λίγο και μετά μουρμουρίζει). Μπα, ματιασμένος θά 'μαι... (Συνεχίζει τον ύπνο του ροχαλίζοντας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Βλέπει τον Καραγκιόζη ξαπλωμένο και πηγαίνει προς το μέρος του μονολογώντας). Τι, στο καλό... ακόμη κοιμάται; Μπα, τρομάρα του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να ροχαλίζει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σταματάει μπροστά στον κοιμισμένο Καραγκιόζη και του φωνάζει σιγανά). Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει για λίγο ακόμη. Έπειτα ρίχνει πάλι ένα χασμουρητό). Άχα χα χα χα!.. (Αρχίζει πάλι το ροχαλητό).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μονολογεί κάνοντας λίγο πίσω). Ε, τούτο δεν τό 'χω ξανααΐδωμένο... Άνθρωπος να κοιμάται και την ίδια ώρα να νυστάζει... δεν μού 'χει ξανατύχει. (Ξαναπηγαίνει κοντά στον Καραγκιόζη και του φωνάζει σιγανά πάλι). Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να ροχαλίζει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Φωνάζει πιο δυνατά σκύβοντας σχεδόν από πάνω του). Καραγκιόζη, βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βήχει σιγανά για λίγο, μετά χασμουριέται). Γκουχ... γκουχ!.. Άχα χα χα!.. (Αρχίζει πάλι να ροχαλίζει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Του φωνάζει ακόμη πιο δυνατά). Καραγκιόζη, δεν ακούς; (Πιο δυνατά κάνοντας λίγο πίσω). Ξύπνα, βρέ... νύχτωσε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξυπνάει επί τέλους, σηκώνει το κορμί του μένοντας καθιστός). Μμ; (Ξαφνικά πετάγεται επάνω και με το χέρι του σηκωμένο φωνάζει). Πίσω, κεφαλάδες... πίσω και σας έφαγα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Φοβισμένος οπισθοχωρεί).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει με το χέρι ψηλά). Πίσω, αίτομάχοι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Διστακτικά). Καραγκιόζη, είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αντιλαμβάνεται τον Χατζηαβάτη). Μμ; (Ξεροβήχει, ενώ κατεβάζει το χέρι του). Χατζατζάρη... πού βρέθηκες εσύ εδώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ πού βρέθηκα... ή εσύ πού βρίσκεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέπτεται για λίγο) Δηλαδή... Πώωω πω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον πλησιάζει). Τι όνειρο έβλεπες πάλι, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε και πού να σου λέω... Πώωω πω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον ύπνο μου τά 'βλεπα όλα αυτά, θεμά το γονιό του; Πώωω πω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα μου 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να σου 'πώ, που να σου 'πεί ο παπάς στ' αυτί κι ο διάκος στο κεφάλι... Πώωω πω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'ναι, βρε; Τι σου συμβαίνει; Τι όνειρο έβλεπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όνειρο... σημαδιακό, Χατζατζάρη!.. Πώωω πω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα δεν αφήνεις τα πω πω... και να μου 'πείς τι, στο καλό, έβλεπες στον ύπνο σου... Σε λίγο σουρουπώνει, έχεις να πας και στον Μπαρμπαγιώργο... να φύγεις και για 'κεί που λέγαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ' γι' αυτό φωνάζω πω πω και πω πω, ρε... Νόμιζα ότι είχα πάει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νόμιζες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ναι... αυτό είδα στον ύπνο μου. (Σε άλλο τόνο). Πώωω πω... τζάμπα ο ποδαρόδρομος!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος ποδαρόδρομος, τρομάρα σου, που, απ' την ώρα που χωρίσαμε, ψοφολογάς εδώ χάμου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω 'γώ... εγώ... εγώ όλη την ώρα περπάταγα... δεν κοιμόμουνα. Βρέθηκα και σε μια σπηλιά, σε κάτι κατσάβραχα, και με βάλανε και τη φύλαγα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιοι σε βάλανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι αυτοί... οι Κωσταραίοι... Έτσι τους λέγανε. Ήτανε τρεις... Κώστας ο ένας, Κώστας κι ο άλλος, Κώστας κι ο Καπετάνιος. Χμ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε; (Μικρή σιγή). Και γιατί τη φύλαγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Γιατί μέσα ήτανε η εικόνα της Παναγίας και η βρύση της. (Μιλάει χαμηλόφωνα). Από 'κεί περάσανε... περάσανε όλοι οι καπεταναίοι και οι στρατηγοί. Ναι. Είδα κι αυτόνε που λέγαμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Ποιον, το Δεληγιάννη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι, ναι. Του είπα αυτό που μού 'πες... Οπότε δε... δεν χρειάζεται να ξαναπάω. Μμ; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εόθυμα). Τρομάρα στα μπατζάκια σου... Του τό
'πες στον ύπνο σου... κι εντάξει. Ε; (Γελάει). Χα χα χα χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Ε, να κι εγώ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυστηρά κάνοντας λίγο πίσω). Έλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, γιατί θα φας κι άλλη... (Σε άλλο τόνο). Που
λες... (Μιλάει χαμηλόφωνα). Πέρασανε από 'κεί ο Κολοκοτρώνης...
ο Παπαφλέσσας... ο Πετρόμπεης... ο Μπότσαρης... Κι ο Καραϊσκάκης.
(Σε άλλο τόνο). Είχε ένα μουστάκι... ώρε μάννα μου!.. (Μικρή σιγή).
Πέρασε και ο Αθανάσιος Διάκος με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Ναι!..
Κι όλοι τους κάπου θέλανε να πάνε... Κάπου μακριά. Δεν μου είπανε.
(Ξαφνικά). Α... φόραγα και φουστανέλες... Είχα και γιαταγάνι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας). Να χαθείς, να χάνεσαι... (Σε άλλο
τόνο). Αυτά, βρε, έβλεπες στον ύπνο σου και δεν είχες ξυπνημό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; (Σε άλλο τόνο). Πάντως σημαδιακό όνειρο,
ρε Χατζατζάρη... Ε; Δεν μπορείς να 'πείς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, στον Μπαρμπαγιώργο θα πας καμιά φορά;
Νύχτωσε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... ξεχαστήκαμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλήθεια, τι σε θέλει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μιλάει χαμηλόφωνα). Κάτι σχετικό μ' αυτά
που λέμε... δεν ξέρω ακριβώς. Θα σου 'πώ μετά που θά 'ρθω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Δεν θα φύγεις κατ' ευθείαν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μμ; Λες να φύγω κατ' ευθείαν;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Έτσι δεν έλεγες; Αλλά κι εδώ τι να
κάνεις νά 'ρθεις; Να χασομεράς; Βιαζόμαστε, βρε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αυτό μη σε νοιάζει... τώρα τον έχω
μάθει το δρόμο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Σώπα!.. Τον έμαθες στον ύπνο σου, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Γιατί, λίγο είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Βρε, άντε ξεκίνα κάναν καιρό. Πω πω... τι λιγούρα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Και να, μην 'πώ, ρε, δυο λόγια στην Αγγαία;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Για να σ' αρχίσει στην ανάκριση;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Χαμηλόφωνα). Καλά λες. Πάω, πάω... γεια σου, μαλαγάννα! (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Στο καλό!.. (Κατ' ιδίαν). Άντε επί τέλους!.. Παναγία μου... (Στρέφει προς το σαράι και προχωράει αργά).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει τον Χατζηαβάτη). Τι έγινε, Χατζηαβάτη... όλα εντάξει με το φίλο σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας τεμενά). Αφέντη Ταχήρ... σας προσκυνώ, ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω... Ήμουν εδώ πιο πέρα κι έβλεπα που μιλούσες κάμποση ώρα με το φίλο σου εδώ τον Καραγκιόζη. Σου 'λεγε μήπως

τίποτε σχετικό με αυτά που κουβεντιάσαμε μαζί το πρωί; (Σε άλλο τόνο).
Βέβαια, αν θες μου λες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Όχι, όχι, μπέη μου. Άλλα
λέγαμε... άσχετα. Τελείως άσχετα.

ΤΑΧΗΡ Σίγουρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... και μπορώ να 'πώ αστεία.

ΤΑΧΗΡ Αστεία, ε; Για να περνάει η ώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... Ένα όνειρο είχε ιδεί ο Καραγκιόζης, όπως
είχε ξαπλώσει εδώ απ' έξω από το σπίτι του... και σχεδόν είχε πιστέψει
ότι είναι αλήθεια. Τρόμαξα να τον κάνω να καταλάβει πως δεν ήταν
παρά ένα όνειρο. Καταλάβατε;

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα. (Σε άλλο τόνο). Και ήταν μήπως απ' αυτά τα
όνειρα που κάνουν τώρα-τώρα οι δικοί σας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εννοείτε;

ΤΑΧΗΡ Ε, για ξεσηκωμό... λευτεριά... τέτοια.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι, ο καημένος... Α, μπα... Ο Καραγκιόζης;
(Σε άλλο τόνο). Ο Καραγκιόζης άλλα πράγματα ονειρεύεται, μπέη
μου.

ΤΑΧΗΡ Όπως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ότι είναι μεγαλογιατρός... μεγαλοκτηματίας... Ότι
κέρδισε το λαχείο και... και δεν ξέρει τι να κάνει τα χρήματα... Κι άλλα...
κι άλλα.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ε; Μπρε, τι μου λες; (Γελάει). Χα χα χα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάποτε, θυμάμαι, είχε ιδεί στον ύπνο του, ότι τον
κάνανε Βεζίρη...

ΤΑΧΗΡ Βεζίρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι...Βεζίρη!.. Και μού 'λεγε να 'ρθούμε σε
σας.

ΤΑΧΗΡ (Με ενδιαφέρον διακόποντάς τον). Σ' εμένα; Και... για ποιο λόγο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για να του μάθετε τη δουλειά...

ΤΑΧΗΡ Άει στο καλό!.. (Γελάει πάλι πιο δυνατά). Χα χα χα!.. Καλά... είναι απίστευτος!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, τι σας λέω;

ΤΑΧΗΡ (Μικρή σιγή). Και σήμερα, τι είχε ιδεί στ' όνειρό του... σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σήμερα; Χα!.. Σήμερα... σήμερα ονειρεύτηκε πως είχε γίνει τσέλιγκας.

ΤΑΧΗΡ (Με έκπληξη). Τσέλιγκας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι! Είχε περάσει νωρίς ο Μπαρμπαγιώργος και του είπε να πάει να τον βοηθήσει στο άρμεγμα, γιατί έχει χτυπήσει το ένα του χέρι... και κάπως τα συνδύασε εκεί στον ύπνο του... Πολύ θέλει;

ΤΑΧΗΡ Και πίστεψε ότι είχε γίνει τσέλιγκας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπράβο. Και πολύ φοβάμαι, ότι το πιστεύει ακόμη.

ΤΑΧΗΡ Μπρε, τι μου λες; (Γελάει). Χα χα χα!.. (Σε άλλο τόνο). Και τώρα, έχει πάει να βοηθήσει το Βλαχογιώργο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, στο άρμεγμα...

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... Μάλιστα! (Με νόημα). Κάτι άλλο έχεις να μου πείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν τι, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Πάνω σ' αυτά που λέγαμε το πρωί... Άκουσες κάτι; Έμαθες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπα. Όχι... (Μικρή σιγή). Πλησίασα κάποιους που πίστευα ότι μπορεί να ξέρουν κάτι, άνοιξα συζήτηση, αλλά δεν είχαν ιδέα. (Σε άλλο τόνο). Μήπως μπέη μου, είναι τίποτε φήμες, ξέρω γώ;

ΤΑΧΗΡ Φήμες; Θ' αστείευεσαι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, αφέντη Ταχήρ... πρώτη φορά θα είναι;

ΤΑΧΗΡ Δεν λέω... αλλά οι πληροφορίες που φθάνουν στο σαράι από παντού λένε άλλα. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκεπτικός). Α, μάλιστα...

ΤΑΧΗΡ Γί' αυτό σου λέω... έχε εσύ 'κεί πέρα τον νου σου και δεν θα χάσεις. (Με έμφαση). Εννοείται αυτό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, και βέβαια θα έχω τον νου μου. Αλλίμονο...

ΤΑΧΗΡ Έτσι, μπράβο! (Σε άλλο τόνο). Και, πού είσαι... κάνε έναν κόπο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με προθυμία). Ό,τι θέλετε, αφέντη Ταχήρ... πείτε μου!

ΤΑΧΗΡ Πετάξου μια στιγμή στη στάνη του Βλαχογιώργου και μάθε μήπως τον έχουν πλησιάσει κάποιοι για τα αρνιά και τα κατσίκια του...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Μάθαμε ότι πηγαίνουν στις στάνες... άνθρωποι αυτών που ετοιμάζουν τον ξεσηκωμό και λένε στους βοσκούς να μην πουλάνε τα αρνιά και τα κατσίκια τους, παρά να τα κρατάνε για τον ξεσηκωμό. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω, αφέντη μου... Αύριο πρωί-πρωί.

ΤΑΧΗΡ Τώρα δεν μπορείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα, φοβάμαι τα σκυλιά... Καλύτερα το πρωί. Νά 'ναι κι ο Καραγκιόζης... .

ΤΑΧΗΡ Ο Καραγκιόζης... γιατί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρετε... εγώ με τον Μπαρμπαγιώργο δεν έχω και πολλά-πολλά. Να σας 'πώ και την καθαρή μου αλήθεια, τον φοβάμαι κιόλας...

ΤΑΧΗΡ Τον φοβάσαι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φοβάμαι, λέει; Πιο πολύ κι απ' τα σκυλιά, μπέη μου.

ΤΑΧΗΣ Μα, γιατί; Δεν είναι κακός άνθρωπος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με μένα, δεν ξέρω... κάτι έχει. Τι να σας 'πώ; Όπου τούχει και συναντηθούμε... μου μιλάει άσχημα, με χτυπάει... χωρίς λόγο!

ΤΑΧΗΣ Σοβαρά; Α... θα τον μαλώσω μόλις τον ιδώ!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Και θα ξαναπάει ο Καραγκιόζης το πρωί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια! Το άρμεγμα γίνεται πρωί-βράδυ.

ΤΑΧΗΣ Α, ναι... Οπότε πήγαινε με τον Καραγκιόζη αύριο το πρωί. Πιστεύω όλο και κάτι θα μάθεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εγώ το πιστεύω.

ΤΑΧΗΣ Ωραία!.. Το λοιπόν... (στρέφοντας προς το σαράι) σε αφήνω τώρα. Αύριο τα λέμε. (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Θα περιμένω νέα σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... (Τον ακολουθεί για λίγο). Καλό βράδυ, μπέη μου! Στο καλό να πάτε. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε. Στο καλό... στο καλό!.. (Κάνει λίγο πίσω σκεπτικός. Ξαφνικά αγριεύει). Κακή σου μέρα και μαύρη. Αλήθεια κι απ' αλήθεια!

Σκηνή Γ'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Σιορ-Χατζηαβάτο μου, με ποιόνε τά 'χεις, φιόρο μου; Με ποιόνε, ψυχή μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μαλακώνει). Καλώς τον κύριο Διονύσιο... Τι μου κάνετε... είστε καλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καλά είμαι, τζόγια μου... Ελόγου μου είμαι μία χαρά. Η αφεντία σου τι έχεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να έχω κι εγώ, ο ερίφης;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σε άκουσα, καθώς ερχόμουνα, όπου έβριζες από μοναχός σου... και δεν σ' έχω, ψυχή μου, ξαναϊδωμένο να βρίζεις και περιέργησα. Εκατάλιαβες; Τι τρέχει; Σε πείραξε κανένας... που να έμπει ο διάολος μέσα του; Μήπως ευτούνος ο σκυλομούρης ο Καραγκιόζος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι, ο καημένος. Άλλωστε λείπει... δεν είναι σπίτι του. (Μικρή σιγή). Με κάποιον άλλο τά 'χω... Δεν βαριέστε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σε στενοχώρησε, παναπεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάρα πολύ... πάρα πολύ... Με έχει από το πρωί... Παναγία μου!.. Σώνει και καλά, να του 'πώ, αυτό που εκείνος θέλει ν' ακούσει.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... κατάλιαβα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπράβο!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, τι; Ευτούνος ο άτιμος άνθρωπος ο Ταχής είναι που σ' έχει σκασμένο. Χα!.. Θέλει και ρώτημα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφήστε, κύριε Διονύσιε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σιορ-Χατζηαβάτο μου, υπομονή. Υπομονή, ψυχή μου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υπομονή... υπομονή... μέχρι πότε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ευτούνο δεν το ξέρουμε... (Στρέφει προς το σαράι και αμέσως ξαναστρέφει προς τον Χατζηαβάτη. Προχωράει λίγο προς το μέρος του, ενώ εκείνος κάνει λίγο πίσω. Χαμηλόφωνα). Μπορεί και να μην είναι για πολύ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέτε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Πολλά ακούγονται. (Μικρή σιγή). Ακούγονται πολλά! Λες να είναι ούλα ψευτίες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τά 'χετε ακούσει κι εσείς, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Ε. τι... μοναχά η αφεντία σου θες να τα μαθαίνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Δεν είναι εκεί το πρόβλημα... Το πρόβλημα είναι που τα μαθαίνει και το σαράι.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αφήστε... Η Παναγία να βάλει το χέρι της!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Και ο Άγιος Διονύσιος το δικό του!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Στον Καραγκιόζη πηγαίνατε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει! Τον είδα αμπονόρα... (Χαμηλόφωνα). Την αφεντία σου άκουσα όπου έβριζε και αριβάρια δελέγκου. Εκατάλιαβες; Την αφεντία σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Μικρή σιγή). Αλήθεια, ο Καραγκιόζος τέτοια ώρα πού έχει πάει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου. Είχε έρθει λίγο πριν το μεσημέρι και του είπε να πάει για μια δουλειά. Τον θέλατε κάτι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει... αλλά, μιας και αριβάρια εδωπά, να τον έβλεπα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφήστε το καλύτερα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί, θ' αργήσει να γυρίσει... ξέρεις ελόγου σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω, που ξέρω... (Χαμηλόφωνα). Εγώ του είπα κάπου να πάει, όταν ξεμπλέξει. Θα κάνει μέρες να γυρίσει.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Μέρες, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ναι. Γί αυτό, μην πολυέρχεσθε στο σπίτι του... μην τον πολυψάχνετε και δίνετε στόχο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Ωωώ... κατάλιαβα! (Σε άλλο τόνο). Αλλά, σιορ-Χατζηαβάτο μου, είσαι σίγουρος ότι ο Καραγκιόζος θα πάει εκεί, όπου τον έστειλε η αφεντία σου; Ευτούνος είναι άτιμος άνθρωπος!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Θα πάει, δεν μπορεί.. Πρέπει να πάει.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Πρέπει, ε; Χα! Για κοίτα' πίσω σου!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προ την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και πλησιάζει. Χαιρετάει εύθυμα). 'Σπέρα!.. (Ξεροβήχει). Χαιρετώ τον άμαχο πληθεσμό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Βρε, δεν πήγες εκεί που 'χαμε 'πεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Το ξέχασα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Δε σου 'πα 'γώ, σιορ-Χατζηαβάτο μου, ότι δε θα πάει... δε σου 'πα, ότι είναι άτιμος άνθρωπος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Βρε ματάκια μου... τί έγινε; Τι σου συνέβη; Δεν μπορεί να το ξέχασες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ε, αφού το ξέχασα. (Ξεροβήχει). Πάει.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα στον Χατζηαβάτη). Ωρέ, μπας και μας μπαρτζολετάρει; (Στον Καραγκιόζη). Μίλα, ωρέ σκύλε... Μίλα,

που να σου μιλήσουνε σαράντα-δύο μανιάτισσες τραγουδιστά πάνω από το προσκεφάλι σου, διαολομεταχειρισμένε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάλο λες, ρε Νιόνιο; (Γελάει). Χα χα χα χα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Γελάς, βρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αβγά του καθαρίζουνε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει τα γέλια). Χα χα χα χα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα, θα μας σκάσεις... τι καταλαβαίνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει τα γέλια). 'Ντάξει, 'ντάξει... Ηρεμήστε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Θα μας 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Χατζηαβάτη χαμηλόφωνα). Ναι, ρε... (Μικρή σιγή). Λοιπόν... μού 'χες 'πεί κάποιον να πάω να βρω. Ξέρεις γιατί δεν πήγα; Δεν θα το πιστέψεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Γιατί στου Μπαρμπαγιώργου που πήγα, είχαν έρθει κάποιοι από 'κείνα τα μέρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Απ' τα Λαγκάδια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τώρα, απ' τα Λαγκάδια ήσαντε... απ' τα Τρόπαια, απ' τη Βυτίνα, απ' την Αγουλινίτσα... δε... δεν κράτησα διεύθυνση... (Απότομα σε άλλο τόνο). Εσένα αυτό είναι το πρόβλημά σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Όχι, όχι... συνέχισε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, μα, ξέρω κι εγώ; (Χαμηλόφωνα). Αυτοί, που λες, είχανε άλογα και θα πηγαίνανε προς τα 'κεί... Εγώ, αν πήγαινα, θα έφτανα τουλάχιστον μια μέρα αργότερα. Τους είπα, λοιπόν, να πάνε αυτοί να βρούνε τον αυτόνε και να του πούνε αυτά που μου είπες. Αυτό!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Κι ευτούνοι, ωρέ Καραγκιόζο... τι σόι άνθρωποι ήτουνα; Μπας και δεν έκαμες καλά, τζόγια μου, που τους τα είπες ούλα ευτούνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αλήθεια, βρε, τι άνθρωποι ήσαν αυτοί; Τι γυρεύανε στου Μπαρμπαγιώργου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αυτοί κι άλλοι καμιά πενηνταριά έχουνε πάρει σβάρνα όλες τις στάνες και όλα τα μαντριά του Μωριά και της Ρούμελης και πάνω μέχρι το Σούλι και λένε στους βοσκούς και τους τσελιγκάδες να μην πουλάνε όλα τ' αρνιά και τα κατσίκια τους... Να κρατάνε όσα πιο πολλά μπορούν και να τα κρύβουνε, για νά 'χουνε να τρώνε τα παληκάρια, όταν ξεσηκωθούμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Α... γι' αυτό είχε λυσοάξει ο Ταχήρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Δηλαδή, τι έκανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Μου ζήτησε, και καλά, να πάω στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου, για να μάθω αν αυτό είναι αλήθεια και μετά να πάω να του 'πώ... Φαίνεται, κάτι έχει μωριστεί...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα στον Χατζηαβάτη). Α, για ευτόννο σε βρήκα, τζόγια μου, σκασμένο πρωτύτερα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα στον Χατζηαβάτη). Και τι... θα πας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Εμ', μπορώ να κάνω κι αλλιώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με νόημα). Άστο καλύτερα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τι, να μην πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ξέρω 'γώ; Μπαρμπαγιώργος είν' αυτός. Θα σε μωρλάνει στο ξύλο! Χα! Σ' έχει, που σ' έχει άχτι... Άστο, που σου λέω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Είπα στον Ταχήρ ότι θα πάμε μαζί αύριο το πρωί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Να σε βουτήξω, να σου 'πώ εγώ... που αν δεν με ανακατέψεις, δεν σου 'ρχεται καλά... Ζώνον!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Έλα, βρε ματάκια μου... πάμε, έτσι για τα μάτια. Ένα γεια και φύγαμε. Και στον Ταχήρ εγώ λέω τα δικά μου.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα στον Χατζηαβάτη). Θες να πάμε

μαζί, τζόγια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Λοιπόν... ακούστε: Και οι τρεις θα πάμε. Μου είπε ο Μπαρμπαγιώργος να του πάω δύο από την παρέα, για να τους κατατοπίσει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα στον Καραγκιόζη). Σε τι απάνω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Αλήθεια, σε ποίο κουάλε, ωρέ Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ακούστε, ακούστ' εδώ: Με το πρώτο μπαμ, ο Μπαρμπαγιώργος λάκισε... Θα πάει να μπει σε μπουλούκι. Είναι αποφασισμένος... Μπορεί να πάω κι εγώ... Εγώ δε... δεν είμαι αποφασισμένος, αλλά το σκέφτομαι. Οπότε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Ωρέ Καραγκιόζο... κι εγώ, ψυχή μου, αποφασισμένος είμαι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Σώπα!.. Ε, να 'πούμε στον Σταύρακα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Άστο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τι, κι αυτός αποφασισμένος;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Κι αυτός κι ο Μορφονιός!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αλήθεια;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Ναισκε, κι οι δυο τους!.. Τους είδα αμπονόρα και μού 'πανε πως είν' έτοιμοι ν' αριβάρουνε σε κάποιο νησί, για να μπαρκάρουνε σε παπόρο πολεμικό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αλήθεια; Μπράβο τους!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άκου, φίλε μου... Κι εγώ το σκέφτομαι ακόμη; (Σε άλλο τόνο). Ε, ρε, σε βλέπω, Χατζατζάρη, να φυλάς τα πρόβατα του Μπαρμπαγιώργου παρέα με τον Κολητήρη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον Κολητήρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν έμεινε και κανένας άλλος... Θά 'ρχεται κι η Αγλαΐα πρωϊ-βράδυ να βοηθάει στο άρμεγμα. Άντε... (τον χτυπάει) σιδεροκέφαλος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυστηρά). Έλα!.. (Χαμηλόφωνα). Ξέρετε, θα γίνει κάτι τώρα κοντά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Για του Ευαγγελισμού λένε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Εφέτος; Είκοσι πέντε Μαρτίου 1821;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χαμηλόφωνα). Ναίσκε!.. Ευτούνο το άκουσα κι ελόγου μου από κάποιον, όπου μιλαγε με σιγουράντζα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ρε, τι έχει να γίνει! Θα ξεποδαριαστούμε στο γλέντι. (Με το χέρι του ψηλά). Πίσω, μπούφοι!.. Πίσω, κεφαλάδες!.. (Κατεβάζει το χέρι του. Σε άλλο τόνο). Όμως τώρα, λέω να διαλυθούμε ησύχως, αλλά πρώτα να φωνάξουμε σιγανά αυτό που θα βροντοφωνάζουν οι Έλληνες σε πενήντα... και σε εκατό... και σε διακόσια χρόνια από σήμερα: ζήτω η εικοστή πέμπτη Μαρτίου!.. Ζήτω το αθάνατο 1821!.. Και τον ξεσηκωμό αυτόν θα τον έχουνε λαμπρό παράδειγμα και οδηγό στους αιώνες των αιώνων!.. (Στο κοινό). Κι εσείς, φίλοι μου καλοί... γεια σας και χαρά σας... Εδώ η παράστασή μας "ΤΟ 1821" έλαβε τέλος... Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του και οι άλλοι ακολουθούν, ενώ ακούγεται μουσική κλέφτικου τραγουδιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

